

Ökofalvak a Világban

Stratégia Kutató Intézet

Készítette:

Fukk Bálint

Helyi Pénz Szoftver Blog

helyipenzszoftver.blogspot.com

MMXV

Kiadja:

Stratégia Kutató Intézet NKft.

strategiakutato.hu

2015

Tartalomjegyzék

Forrás	5
Előszó	6
Ajánlott irodalom	7
Melyik ökofalu miben egyedülálló	8
Globális Ökofalu Hálózat	10
A GEN eredete	10
A GEN ökofalu-definíciója	13
A GEN nemzetközi szervezeti felépítése	14
A GEN jövőképe	14
A GEN megoldásai	15
Európa	18
Kitezh - Oroszország	18
Lakabe - Spanyolország	20
Günesköy - Törökország	21
Afrika	23
Sekem - Egyiptom	23
Natoun - Togo, Nyugat-Afrika	26
Otepic - Kenya	28
Ubuntu - Zimbabwe, Malawi, Zambia, Kenya, Tanzánia, Uganda	31
Mbackombel és Guédé Chantier ökofalvak, Szenegál	33
Guédé Chantier	33
Mbackombel	35
Észak-Amerika	38
Sirius Közösség, Massachusetts állam, USA	38
Ithaca ökofalu, New York állam, USA	40

A Farm - Tennessee állam, USA.....	43
A Forrás - Jamaika	45
Earthaven Ökofalu - Asheville, Észak-Karolina állam, USA.....	47
Dél-Amerika	52
Favela da Paz - Sao Paolo, Brazília	52
Tenonde Pora - Brazília	55
Comuna Tola Chica - Ecuador	56
Ázsia	58
Ladakh - India.....	58
Auroville - India	63
Wongsanit Ashram - Thaiföld	66
Bangladesh.....	71
Ausztrália	76
Narara - New South Wales, Ausztrália.....	76

Forrás

E tanulmányhoz fő forrásként az „[Ecovillage: 1001 ways to heal the planet](#)” című kötetet használtuk fel („Ökofalvak - 1001 mód a világ meggyógyítására”), melyet az Ökofalvak Globális Hálózata adott ki 2015-ben.

További forrásként a Globális Ökofalu Hálózat weboldalcsaládot (Global Ecovillage Network, gen.ecovillage.org és [FB.com/GlobalEcovillageNetwork](https://www.facebook.com/GlobalEcovillageNetwork)), valamint az egyes ökofalu közösségek weboldalait használtuk fel.

Kiemeljük még a Gaia Education weboldalát: GaiaEducation.org, és videóoldalát: [youtube.com/channel/UC2sX9S05qMW6Gk4dEfvYaZw](https://www.youtube.com/channel/UC2sX9S05qMW6Gk4dEfvYaZw).

A könyvben számos olyan ökofalu szerepel, melyek a [Stratégia kutató Intézetnek](#) készült korábbi kutatásban, az „Ökofalvak Európában” című kötetben már megtalálhatók itt: tinyurl.com/okofalvak.

Mindkét kötethez érvényes az eredeti, „Ökofalvak Európában” című kötet alapján készült, kiegészítő és összegző információkat tartalmazó írás, melyet elolvasásra ajánlunk a tinyurl.com/okofalvak2 oldalon.

További ökofalvak találhatóak a GEN oldalain és a Nomadwiki oldalon: nomadwiki.org/en/List_of_ecovillages.

Jelen tanulmány, az **Ökofalvak a Világban** letölthető a tinyurl.com/okofalvak3 webcímen.

Előszó

Varga Csaba előszava

Ajánlott irodalom

Magyarországról e kötet írója sem az európai, sem a világon található ökofalu tanulmányában nem írt. Ezt ajánlott irodalmakkal kívánom pótolni.

"Kicsi kis hősök" - Az ökofalu-mozgalom története és gyökerei - Farkas Judit, Kovász folyóirat, Corvinus Egyetem, 2014

kovasz.uni-corvinus.hu/2014/farkas.php

Ökofalvak Magyarországon - Hári Beáta, Diplomamunka, ELTE, 2008

<http://docplayer.hu/967744-Diplomamunka-keszितette-hari-beata.html>

Ökofalvak Magyarországon - Cake-Baly Dániel, Diplomamunka, BME, 2009

http://biosolar.hu/stuff/uploads/okofalvakmo_lr.pdf

Ökofalvak Magyarországon - Barha András et al., BME, 2011 -

<http://ltt.bme.hu/dla/00%20%20HONLAP/07%20Tematikus%20év%202010-2011/074%20A%20tematikus%20évvel%20kapcsolatos%20anyagok/0756%20KatatBeszám02/osszefoglaloGYI.pdf>

Ökofalvak közösségi és rendszerelméleti vonatkozásai - Borsos Béla, Debreceni Egyetem, 2014

http://neprajz.unideb.hu/media/files/Borsos_Bela.pdf

Az ökofalu koncepciója és helye a fenntartható település- és vidékfejlesztésben - dr. Borsos Béla, Ph.D. értekezés, PTE, 2007

http://old.foldrajz.ttk.pte.hu/phd/phdkoord/nv/disszert/disszertacio_borsos_bela_nv.pdf

Az önkéntes egyszerűsítők fogyasztói magatartása - Az ökofalvak esete - Dudás Katalin, Szakó Tímea, SZTE, 2015

www.eco.u-szeged.hu/download.php?docID=39987

[Daniel Buckles - Cultivating Peace](#) című online olvasható könyve az ökofalvak és szeretetvárosok léte során felmerülő, külső-belső környezettel szemben egyaránt felmerülő konfliktusok megértése és kezelése során lehet hasznos olvasmány. A könyv alcíme: Konfliktus és együttműködés a természeti erőforrások menedzsmentjében.

GEN-Europe magyar nyelvű tájékoztató brosúra

http://gen-europe.org/fileadmin/migrated/content_uploads/leaflet_hungarian.pdf

Bernard Lietaer - Creating Wealth (eredeti cím: Intentional cities, intentional economies)

www.amazon.com/Creating-Wealth-Growing-Economies-Currencies-ebook/dp/B005MRA6UK

Melyik ökofalu miben egyedülálló

Az oroszországi Kitezh egy terapeutikus ökofalu, alternatív gyermekotthonok számára mutat egyedülálló példát.

A spanyolországi Lakabe önkormányzati és döntéshozatali tréningeket tart, különös szakértelemre tették szert közösségi érzelmi problémák megoldásában.

A törökországi Günesköy példát mutatott a Közösségi Finanszírozású Gazdálkodás sikerre vitelének módjában.

Az egyiptomi Sekem ökofalu bebizonyította, hogy a sivatatok gyümölcsözően zölddé tehetőek. Egyesítik a modern tudományt és ökológiai technológiákat, a világ egyik legmodernebb ökofalva.

A togói Natoun a falubankok egyszerű működtetésében és a nők felemelésében mutat példát a világ ökoközösségeinek. Módszereiket nemzeti szinten adaptálták.

Az kenyai Otepic az életminőségjavító közösségi projekteken, közösségfejlesztésben, munkanélküliség-csökkentésben és a vezető feladataiban mutat példát.

Az afrikai Zimbabwe, Malawi, Zambia, Kenya, Tanzánia, Uganda területén működő Mugove tevékenysége a pozitív társadalmi tudatformálás terén mutat sikeres példát.

Az afrikai Szenegál kormánya az ökofaluprogramok állami stratégiába való integrálásában mutat példát.

Guédé Chantier a nők szövetségeinek gyümölcsöző erejéből mutat példát.

Mbackombel a modern és hagyományos technológiák ötvözésében és közösségi bankolásban mutat példát.

Az amerikai Sirius közösség egy érett, stabilan működőképes ökofaluként és innovatív építészeti-energetikai technológiákban mutat példát.

Az amerikai Ithaca ökofalu a világ egyik legkiemelkedőbb ökoközössége. Az egyetemekkel együttműködő, tudatos tervezésben mutat világon egyedülálló példát.

Az amerikai Farm a világ egyik legrégebbi ökofalvaként mutat példát alternatív szülészetben, üzleti ökológiában, jogi előírásoknak való megfelelésben, energiatermelésben és -felhasználásban.

A jamaikai Forrás a spirituális alapú működés elképesztő gyümölcsözőségében és különböző etnikumok hosszútávon békés együttélésében mutat példát.

Az amerikai Earthaven érett döntéshozatali eljárásokban, a szociokratikus szavazásban mutat egyedülálló és a közösségi támogatású gazdálkodásban figyelemre méltó példát.

A brazil „Favela da Paz” önellátó favellaprojektként és békefavellaként mutat példát a világ favellái és nyomortelepei számára.

A brazil Tenonde Pora az anyákat bevonó oktatásban, hagyományőrzésben, a spirituális és világi közösségvezető párhuzamos meglétének fontosságában mutat egyedülálló példát.

Az ecuadori Comuna Tola Chica az újraerdősítésben, kollektív munkanapokban és az új generációknak való tudásátadásban mutat példát.

Az indiai ladakhi közösség vezetője tudatformálásban, térségi és globális oktatási tevékenységben mutat fel világon egyedülálló példát.

A thai Wonsanit Ashram a világon egyedülálló módon oktatja a findhorni eredetű Ökofalu Tervezési Képzést (Ecovillage Design Education, EDE) és saját képzését, az Alulról jövő Kezdeményezések Vezetőképzési Programját (Grassroutes Leadership Training Program, GLT) egy integrált ökofalu képzés keretében, mellyel a civil, politikai és üzleti szféra középvezetőit is oktatják. Kidolgozták saját országuk nemzeti fejlesztési programjába a nemzeti ökofalustratégiát.

Az indiai Auroville a világ egyik legfőbb és legmagasabb spiritualitású ökovárosa, mely az UNESCO támogatását is megkapta az alapításhoz. Spirituálisan és technológiailag tudatos várostervezésben és környezetrestaurálásban mutatnak egyedülálló példát.

A bangladeshi BASDbd természeti katasztrófák és mélyszegénység kezelésében mutat egyedülálló példát. Katasztrófakezelési adaptációs technikáikat kormányzati stratégiába is integrálták.

Az ausztrál Narara fősodratú ökofalu, így nagyvárosok külső kerületeinek abban mutat példát, hogy ökofalu-fejlesztésnél a külső-belső közösségépítés, a kulturális és társadalmi koherencia megteremtése kulcsfontosságú, csodateremtő és szinergikus hatású.

Globális Ökofalu Hálózat

A GEN eredete

A Globális Ökofalu Hálózat („Global Ecovillage Network”, GEN) 1995-ben jött létre. A GEN szövetséget képez a vidéki és városi, hagyományos és alternatív települési közösségek között, magas életminőségű, mégis alacsony környezeti lenyomatú közösségek megszületését célozva.

A GEN-t egy dán házaspár, Ross és Hildur Jackson alapította. Az ökofalu mozgalom egy tudatos stratégiai válasz a világot jelenleg uraló és pusztító, vállalatok irányította világlátásra. Az a megfigyelésük, hogy a piaci alapú társadalom egyszerűen nem működhet a többség javára, ugyanakkor semmi másra nem tud vezetni, mint a természeti és a társadalmi környezet radikális és folyamatos pusztulásához, valamint a vagyonosok és a vagyontalanabbak közötti szakadék szakadatlan növekedéséhez.

Az ökofalvak ezzel szemben integráló és holisztikus megoldás-paradigmát kívánnak nyújtani, ahol a számos megoldási irányelv (alternatív energia, kiegészítő pénznemek, alternatív gazdálkodási módszerek, innovatív önkormányzási eljárások) egyszerre kapnak helyet egy egységes rendszerben.

Az alapítók azt találják, hogy a Ken Wilber-i integrális szemlélet, a Duane Elgin által propagált önkéntes egyszerűség és a Bernard Lietaer által leírt fenntartható bőség mint törekvések, mind megfigyelhetők az ökofaluzók életvitelében. A Paul Ray és Ruth Sherry Anderson által kutatott kulturális kreatívok értékeit már átvett és megvalósított értékeként figyelhetjük meg az ökofaluzókban, akik egyébként a zöld kulturális kreatívok nevű szegmens jelentős részét képezik.

Amikor Charles Eisenstein egy újfajta civilizációs éntörténetre és énképre, Kingsley Dennis az újfajta megoldás-paradigmákra, Elisabet Sahtouris az együttműködésre váltó civilizációra, László Ervin professzor az integrális életmódra hívja fel a figyelmet, ezeket az értékeket az ökofalvak már jelentős részben élik. *Ahogy élik, az további kutatásra érdemes módszerintegrálás és fősodratú városi és országos adaptálások céljából!*

Nehéz egyértelmű választ találni arra, hogy melyik volt a világon az első ökofalu. Bár a közösségben élés az emberiség kezdetéhez nyúlik vissza, modern nevet adva annak, új energiával és új tartalommal töltötték meg. Az 1960-as években számos, spiritualitás által vezérelt projekt indult el, köztük a híres **Findhorn** Skóciában vagy **A Farm** az amerikai

Tennessee-ben, melyek gyökerei egészen 1930-ig nyúlnak vissza; az indiai **Auroville** 1968-ban alapult, **Sekem** 1977-ben.

Eredet

1993-ban a dán Gaia Trust számos dán ökofalut vett egy fedél alá a Dán Ökofalu Hálózat emnyője alatt, mely az első ilyen nemzeti háló volt. Ezt követően a második találkozót szintén Fjordvangban kapott helyet, ahol pedig az ökofalvak globális stratégiájáról szólt tanácskozás.

Ezután az addigra már létező findhorni alternatív életközösség adott otthont a harmadik, nagyszabású találkozónak 1995-ben, „Ökofalvak és Fenntartható Közösségek a 21. századért” címmel, mely hatalmas sikert aratott: 400 ember vett részt 40 országból, míg 300 ember nem fért be. Az elhangzott fejleményeket a Findhorn kiadó (findhornpress.com) könyv formájában is publikálta 1996-ban „[Ökofalvak és Fenntartható Közösségek; Modellek a 21. századi élethez](#)” címmel.

Azonnal a findhorni találkozót követően, 20 oktató és vezető ült össze különböző ökofalvakból 5 napra és a **Globális Ökofalu Hálózat hivatalosan is megszületett**. A GEN-t három regionális hálózattal alkották meg, hogy lefedje a bolygót: A Farm (USA), Lebensgarten (Németország, lásd az Ökofalvak Európában c. tanulmányt a tinyurl.com/okofalvak oldalon), és Crystal Waters (Ausztrália), valamint nemzetközi koordináló központként a Gaia Trust Dániában, mely 3-5 évre vállalta a hálózat működtetési költségeit. Az első terv az volt, hogy először kössék össze a már meglévő projekteket, közösségeket. A második, hosszútávú cél pedig az volt, hogy globális szolgáltató hálózatot építsenek, főleg oktatási hálózatot, amint ezt a határokon átívelő nagyobb feladatot a költségvetések és az emberi erőforrás lehetővé teszik.

Ezen a findhorni konferencián döntötték el, hogy a kezdeményezésnek érdemes lenne csatlakoznia az ENSZ Habitat II konferenciájához Isztambulban a rákövetkező nyáron, 1996-ban. Ezt a később a GEN „ENSZ nagykövetévé váló” Rashmi Mayur úr kezdeményezte, aki az indiai Mumbai-i központtal működő „Nemzetközi Szervezet a Fenntartható Jövőért” vezetője és az ENSZ és számos déli féltekei kormányzat tanácsadója volt.

Neki volt köszönhető a GEN ENSZ-szel való kooperációja, ugyanis az ENSZ Habitat II. konferencián való részvétel nagyrészt az ő szervezésével végbe is ment. Rendkívül látványos, összesen 40 workshopból álló kiállítási részleget rendeztek meg számos aktív önkéntes segítségével, 40 meghívott előadó spirituális vezetővel szerte a világból, főleg Indiából! Nemcsak a látogatókat, hanem az ENSZ hivatalos delegátusát is megkeresték és lenyűgözték. Így Isztambulban a GEN felkerült a történelem térképére. Rashmi az egyik ENSZ-előadása közben hűnyt el váratlan stroke következményeként...

A sikeres ENSZ-beli szereplést követő három év során három regionális autonóm alszervezetet hoztak létre, szintén a teljes bolygó lefedésének céljával: az amerikai ökofalu-hálózatot (ENA), az európai ökofalu-hálózatot (GEN-Europe), mely akkor még az afrikai kontinenst is magába foglalta, és a GEN Ázsia/Óceánia szervezetét (GENOA). Ezekben az időkben a GEN bizottsága a Föld számos pontján ülésezett.

2001-ben a Gaia Trust kiadta a figyelmeztetést, hogy lassan elérkezik az idő a pénzügyi támogatása végéhez. Ezzel a kezdetektől deklarált rövidtávú finanszírozással az volt a cél, hogy a GEN ne legyen függő más szervezettől, viszont megkapja a kezdetekhez szükséges lökést.

2003 júliusában a Gaia Trust meg kellett, hogy tizedelje a támogatást és a GEN ideiglenesen teljesen önkéntességi alapon működő szervezetté vált. Viszont tudták, hogy az oktatás lesz a kulcs. Egyébként az a tapasztalatuk, hogy ennek a globális sikeres együttműködésnek az egyik legalapvetőbb előfeltétele az, hogy szinte minden ökoközösségben rendszeresen meditálnak, imádkoznak a saját és a globális mozgalom sikeréért, egy vallásokon és kultúrákon, hagyományokon átívelő módon.

A legtöbb ökoközösség természetes készletének érezte, hogy gondolkodását, megoldásait megossza másokkal, így a permakultúra, fenntarthatóság, ökofaludizájn képzései kezdetektől fogva részét képezik az ökofalvaknak, viszont nem volt egy egységes oktatási curriculum, ezek a tudások még nem voltak integrálva, átadási módszertanuk kidolgozva. Ezért még 1998-ban az egyik vezető, 55 tréneret hívott össze Fjordvangba, hogy kidolgozzanak egy átfogó képzési programot.

Ezzel **integrálni célozták az organikus gazdálkodás, a permakultúra, a megújuló energiák, a szennyvízkezelés, a találkozó-menedzsment, az ökológiai építészet, a konfliktuskezelés, a zöld és a társadalmi vállalkozások, a zöld és az ökofalu gazdaság** és sok egyéb területét, hogy aztán ezeket minden ökofaluban oktathassák és terepgyakorlaton be is mutathassák egy „Élni és Tanulni” irányelv keretén belül, ami annyit tesz, hogy miközben kidolgozzák az újfajta közösségi életvitelt, már az alakulás fázisaiban is élik azt.

Ezt a kezdeményezést továbbvitték a findhorni 2004 júniusi találkozóra 30 meghívott oktatóval. Ennek hatására született meg 2005 októberében az oktatásért felelős findhorni Gaia Education alapítvány (GaiaEducation.org, nem összetévesztendő a dán Gaia Trust-tal) a szintén findhorni GEN+10 Konferencia alkalmából.

A Gaia Education szellemi terméke a **fentebb említett területeket integráló, világhírű „Ecovillage Design Education” program (EDE, Ökofalu Tervezési Képzés)**, melyet jelenleg a világ 35 országában oktatnak 2005 óta. Az tanterv kidolgozásakor megkapták az UNITAR és

az UNESCO elismerését kifejező pecsétet is. A tanterv [10 nyelven letölthető](#) a Gaia Education honlapján, illetve [ezen az oldalon online lapozható](#) a 106 oldalas dokumentum.

2008-ban a barcelóniai székhelyű Katalóniai Szabadegyetem (Universitat Oberta de Catalunya, [uoc.edu](#)) mely a világ első online egyeteme, kidolgozta az EDE online egyetemi verzióját, amit egy két éves online egyetemi mesterképzés keretében indítottak el először 2015 októberében. A képzésről a [selba.org](#) oldalon, illetve az [egyetem ezen a linken elérhető](#) képzési oldalán található bemutatás (*melyhez javasoljuk a Google Translate [chrome extension](#) beszerzését*), illetve a Gaia Education [ezen a oldalon](#) a beiratkozással kapcsolatos konkrét technikai részletek is megtalálhatók.

2008-ban Kosha Joubert hölgy lett a GEN elnöke, aki a Gaia Education EDE tantervét kidolgozó 30 tréner egyike volt. Kosha rendkívül sikeres volt német ökofalujában, a Sieben Lindenben (lásd a [tinyurl.com/okofalvak](#) c. tanulmányt), ahol még azt is elérte, hogy a német kormányzattól is kapjanak támogatást. Ennek a teljesítménynek és kapcsolatnak köszönhető, hogy megalapulhatott az **Afrikai Ökofalu Hálózat önálló szervezete (GEN-Africa), melyhez a pénzügyi háttérrel főként a német külügyminisztérium biztosította.**

2014-ban jött létre a dél-amerikai hálózat (CASA) és a GEN ifjúsági világszervezete (NextGEN), mely számos kontinens országában biztosítja a fiataloknak az újfajta gondolkodásmódba való bekapcsolódást. Talán egy hasonlót lenne fontos elindítani Magyarországon is, akár a meglévő magyar ökofalvak összefogásával.

A GEN által legjelentősebbként és példaértékűként számontartott ökofalvak közé tartozik Findhorn, Tamera, Damanhur, Sieben Linden, Auroville, Ithaca. A szerző hozzátenné még az egyiptomi **Sekem** közösségét, személyes kedvencét is melynek sikeressége és gyümölcsözősége a fentiekkel vetekszik. A GEN alapítóinak egyik ősi mondása ma is érvényben van a szervezetben és szerte a tag ökofalvakban: „Ha nincs vidámság, nem is fenntartható!” („If it ain't fun, it ain't sustainable!”).

A GEN ökofalu-definíciója

Az ökofalvak tudatosan létrehozott vagy hagyományos keletkezésű, fenntartható települési közösségek, melyek működését a lakók általi részvételi alapú döntéshozatali folyamatokkal tudatosan tervezik úgy, hogy regenerálják a társadalmi és természeti környezetet, melyben élnek és amely körbeveszi őket. A fenntarthatóság négy dimenziója az ökológiai, gazdasági, társadalmi és kulturális dimenzió, melyeket úgy integrálnak egy holisztikus és fenntartható fejlődési modellbe, hogy azokat adaptálják a helyi környezetre.

A GEN nemzetközi szervezeti felépítése

A GEN nemzetközi szervezete (gen.ecovillage.org, info@ecovillage.org) öt regionális szervezettel működik, 10.000 közösséget összekötve 100 országban:

- Észak-amerikai Ökofalvak Hálózata
(ENA, ena.ecovillage.org, contact@ecovillage.org);
- Közép- és dél-amerikai Fenntartható Falvak Hálózata
(CASA, casa.ecovillage.org, info@ecovillage.org);
- Ázsiai és Óceániai Ökofalvak Hálózata
(GENOA, genoa.ecovillage.org, welcome@ecovillage.org);
- Európai és közel-keleti Ökofalvak Hálózata
(GEN-Europe, gen-europe.org, info@gen-europe.org);
- Afrikai Ökofalvak Hálózata
(GEN-Africa, gen-africa.org, contact@gen-africa.org).

A GEN ifjúsági szervezete a NextGEN (nextgen.ecovillage.org, welcome@ecovillage.org). A NextGEN főoldalán interaktív térképen is megkereshetők a világ ökofalvai.

A GEN online Megoldás Könyvtára: solution.ecovillage.org.

A permakultúra projektek az afrikai zöld iskoláktól az ázsiai buddhista ashramokig, az amerikai hippiközösségeken keresztül a latin-amerikai öko-favellákig egyedülálló komplexitással és széleskörű önkifejezéssel fémjelzik az emberiség jövője és a társadalmi reziliencia reményét.

(Meg kell jegyeznünk, hogy míg permakultúrát szinte minden közösségben alkalmaznak, addig a „permafaktúra”: szinte a szó sem ismert. Ugyanolyan fontos lenne mint a permakultúra, ugyanannak a mérlegnek a másik karját képezi. Erről a megoldáskönyvtárban például e kötet magyar szerzője hozta létre az első bejegyzést: solution.ecovillage.org/en/node/5668. Hogy mi is a permafaktúra, arról lásd az Ökofalvak Európában című tanulmány kiegészítő kötetét a tinyurl.com/okofalvak2 oldalon - a szerk.)

A GEN jövőképe

A GEN víziójában ideálisan minden város és falu a bolygón zöld várossá vagy ökofaluvá válik. A jövő ökofalvai felhasználják a hagyományos tudásokat, hogy a közösségek fenntartani és regenerálni is tudják az életet intelligens és szeretetteljes közbeavatkozások révén.

Közösségben újra meg tudjuk tölteni élettel a termőtalajt, újra diverzifikálni tudjuk az ökoszisztémákat, újra tudjuk ültetni a minőségileg és mennyiségileg is kihalt erdőket, meg tudjuk

tisztítani a vizeket, a természetért való közös munkát segítségül hívva be tudjuk gyógyítani a kulturális sebeket és kiteljesítő emberi kapcsolatok hálózatában tudunk élni. Meggyőződésük, hogy minden alapanyag rendelkezésre áll, ha elménket és szívünket el tudjuk kötelezni egy életképes jövőbe való átmenet mellett.

Hozzátesszük, az alapanyagokhoz a vivőrendszer pedig a kiegészítő pénznemek, nemcsak helyi, hanem funkcionális komplementer valuták lennének. Egyelőre az ökofalvak csak helyi komplementer pénztípusokban gondolkodnak.

A GEN megoldásai

Az egyik kérdés az az, hogy **hogyan lehet úgy méretarányosan terjeszteni az ökofalu elképzelést, városokra és régiókra is alkalmazni, hogy közben alapvető értékeiből ne veszítsen?**

Erre az egyik válaszként az oktatást találták, így a GEN 10 éves évfordulója alkalmából 2005-ben létrehozták a findhorni székhelyű Gaia Education alapítványt (gaiaeducation.org), hogy az ökofalvak tudása a nagy közönség felé is eljusson.

Az ökofalvak tudását integráló képzés az Ecovillage Design Education (EDE), az Ökofalu Tervezési Képzés, mely az „ENSZ Oktatás a Fenntartható Fejlődésért Évtizede program” (2004-2014) elismert hozzájárulása címet is megkapta. Az EDE egy négy hetes, univerzális felhasználhatóságú, lokális adaptációra tervezett képzési program, melyet 35 országba vittek már el a trénerai.

A Findhorn Főiskola képzései mellett (lásd findhorncollege.org és youtube.com/FindhornCollege, illetve [FB.com/FindhornCollege](https://fb.com/FindhornCollege)) elérték, hogy az EDE hagyományos egyetemi alap és mesterképzésként is elérhető legyen, az egyesült királysági Schumacher College keretein belül (schumachercollege.org.uk), melyekről bővebb információ ezen az oldalon is található: sites.ecovillage.org/en/events/671/all . A képzési tanterv egyszerűsített változata megtekinthető a gaia.org/gaia/education/curriculum oldalon.

A másik válasz abban rejlik, hogy a közösségek szorosabbra fűzzék kapcsolataikat a többi társadalmi szférával, a civil, üzleti és kormányzati szférákkal, ugyanis a GEN kezdeti időszakában az ökofalvak hajlamosak voltak elkülönült szigetekként működni. Mára sikerült elérni, hogy a széleskörű változások integráns részeként tekintsenek magukra.

Mára a GEN is példát mutat ebben: szövetségi kapcsolatokat épít az egyesült királysági Transition Town Hálózattal (fenntartható jövőbe vezető átmenetet képviselő közösségekkel, transitionnetwork.org), permakultúra hálózatokkal, kormányzati, vállalati és felsőoktatási intézményekkel.

Tanulnivaló rejtezik Szenegál és Thaiföld példájában. Az afrikai Szenegál az első ország a világon, ahol országos szinten vállalták fel az ökofalvak ügyét. 2014 decemberében került sor az **első Globális Ökofalu Csúcstalálkozóra, a szenegáli miniszterelnök részvételével**, aki saját maga és a szenegáli elnök nevében szólva, személyes elköteleződését fejezte ki arra vonatkozóan, hogy az ökofalvak koncepció szerte az afrikai kontinensen elterjedjen.

A szenegáli példa Magyarországon is elérhető lenne: a magyar társadalomnak az az alsó egyharmada és a hozzájuk tartozó térségek, akikről és amelyekről Bogár László közgazdász professzor előadásaiból tudhatóan a magyar politika évtizedek óta lemondott, hasonlóan felvirágoztathatóak lennének, ezzel járulva hozzá a társadalom jólétének, ha tetszik, GDP-jének növeléséhez.

A GEN szervezete és tudása és az EDE képzések biztosítják, hogy ezek a víziók ne csak homályos, lebegő álmok lehessenek, hanem ahogy már több tucat országban megvalósult, szilárd, termelékeny, jóléletteremtő és társadalmi elégedettség-növelő valósággá válhassanak.

A GEN és az EDE révén a helyi közösségek számos eszközt és módszert kapnak arra, hogy a saját jövőbe vezető útjukat megalkossák és elkezdjék befolyásolni a helyi döntéshozókat és politikai irányelveket: már számos kölcsönösen sikeres precedens található az **„adaptív kormányzási ciklusra”**, melynek során az alulról jövő kezdeményezések és a felülről jövő eljárások egy valódibb demokratikus működést tettek lehetővé, a helyiek inherens bölcsességében bízva és arra alapozva a változtatásokat.

Az ökofalvak egyúttal az előregedő társadalom okozta válságra is megoldást kínálnak, hiszen a versenyszférában már kelletlen idősebb korosztály az önfenntartáshoz szükséges életvitelt biztosíthatja maga számára az ökofalvakban.

Az ökofalvak a rászoruló társadalmi rétegek számára preventív és terapeutikus közösségeként is működhetnek (pl. nevelőotthonokként, öregek otthonaiként), ezzel jelentős előnyöket adva a társadalomnak és az államnak. Ráadásul a hosszútávon működőképes ökofalvak termelői és szolgáltató tevékenységet is végeznek, mely munkahelyteremtő, GDP-növelő és társadalmi költség-csökkentő hatású.

Az ökofalvak számos esetben tájrendezési és talajjavító tevékenységet is végeznek, képesek a szikesedő, sivatagosodó területek újraélesztésére, újraerdősítésre.

A GEN megfigyelése, hogy az egyik legkevésbé kihasznált erőforrás a bolygón az állampolgárok jó szándéka és hajlandósága a változtatásra. A GEN ennek az erőforrásnak a kiaknázásában tud ismereti és kapcsolati segítséget nyújtani és egyúttal betekintést ad egy olyan jövőbeli világba, ahol sok ezer kisközösség egy életképes és reziliens, ellenálló hálózatot alkot.

Európa

GEN-Europe, gen-europe.org, info@gen-europe.org

További európai ökofalvakért kattints a tinyurl.com/okofalvak linkre az Ökofalvak Európában című tanulmányhoz.

Kitezh - Oroszország

Weboldal: en.kitezh.org

Közösségi oldal: [FB.com/kitezhchildrenscommunity](https://www.facebook.com/kitezhchildrenscommunity)

Videó: [youtube.com/watch?v=ERhmgyAWCvA](https://www.youtube.com/watch?v=ERhmgyAWCvA)

és [youtube.com/watch?v=CFfGMQR67SI](https://www.youtube.com/watch?v=CFfGMQR67SI)

Kitezh egy terapeutikus ökofalu, alternatív gyermekotthonok számára mutat egyedülálló példát.

Kitezh törpefalu Moszkvától 360km-rel délre található, Chumazovo kisfalu közelében. Épületileg 16 lakóépületből, iskolából, műhelyből, melléképületekből és tehénistállóból áll. Kitezh közösség és ökofalu kifejezetten árva gyermekek oktatására és nevelésére, gondozására született. **Terapeutikus ökofalu**, ahol fontos a gyerekek traumatizáltságának gyógyítása. 1992-ben alapították, a telket az önkormányzat ajándékozta. A közösség alapítója egy akkoriban ismert rádióbemondó úr volt. A közösség célja a gyerekek gondozása és ápolása.

Programok

Rendszeresek az „**éberség találkozók**”, amikor a gyerekek csoportokat alkotva elmondják, mit értettek és tanultak az életről az elmúlt napokban, felismerések és érzések szintjén. **Rendszeresek a pszichodráma programok**, ahol egymás bőrébe bújva megismerhetik a másikat. Az év során többször és különösen, mikor egy gyerek bekerül a közösségbe az első hónapban, a gyerekek kiválasztanak egy felnőttet, akit meg szeretnének ismerni (nem a hozzájuk tartozó nevelőszülőt) és 1 órát beszélgetnek, mint két valódi ember.

Játékon keresztüli oktatás

A terapeutikus környezetben törekszenek arra, hogy az iskola, otthon, egészségi szolgáltatások, privát és közösségi élet ne legyen élesen szétválasztva. A szociális munkások, akik itt önkénteskednek, illetve dolgoznak, szülők és tanárok, valamint pszichológusok egyszerre. Céljuk, hogy elismeréssel, dicsérettel neveljenek, szociálisan elfogadható viselkedést alakítsanak ki és kiemeljék a gyerekek erősségeit, mert ezek a gyerekek csecsemőkorukban a szeretet és gondoskodás olyan hiányát kényszerültek tapasztalni, ami egy egész életre sebet hagyhat.

Dolgoznak azon, hogy a gyerekek újra megtanuljanak bízni, kimondani, ami bennük van és osztozni a tárgyi dolgokon.

Amikor egy fiatal lakó befejezi az iskolát, fiatal felnőttként a közösségben maradhat és önkéntesként dolgozhat a konyhán, a kertben vagy a farmon, amíg érzelmileg is megnő és eléri a teljes érettséget és készenlétet, hogy tovább álljon.

Kitez terapeutikus módszerét úgy hívják, „A Játék”. A dráma és a lehetőségek sorozatát úgy fűzik egymásba, hogy rugalmasan, de egyre nehezebb kihívásokat biztosítsanak a gyerekeknek, hogy lépcsőfokként érhessenek el, hogy önmagáért felelősséget vállaljon, elérje felelősségteljes felnőttkort.

Döntéshozás

Heti találkozókkal segítenek összekötni a közösséget. Ezekon a döntéseket nem felnőtt kisebbség, hanem együttes, közös közösségi döntés határozza meg. Minden igény és észrevétel elhangozhat és megbeszélésre kerül; megvitatják, ki milyen fejlődési szakaszt ért el „A Játék”-ban és a találkozók végén köszönettel és csenddel zárnak. Ha valamiben igazságot kell szolgáltatni, azt bárki kérheti és nem büntető (megtorló, mint a világ jelenlegi igazságszolgáltatási rendszere), hanem megoldásközpontú (resztoratív) igazságszolgáltatást igyekeznek gyakorolni, szintén nem felnőtt, hanem közösségi módon: visszaadással (lopás esetén) és munka formájában történik a helyreállítás, és a közösségi döntés révén mindenki tanul.

Ha testvérek kerülnek be a közösségbe, a közöttük levő szabályok számukra általában erősebbek, ilyenkor ha hosszú távon sem sikerül megoldásra jutni, felajánlanak nekik más, hagyományos árvaházat egy rövid döntéshozatali időszak erejére, majd visszatérhetnek és döntést hozhatnak, hogy be akarnak-e illeszkedni.

Bővülés

A közösség **publikus rendezvényekkel vált ismertté**. Szerepjáték versenyeket rendeznek, ahova más gyerekek is benevezhetnek, akik rendelkeznek szülőkkel, de az iskoláikban nehézségeik vannak.

A közösség már első napjaitól fogva nemzetközi kapcsolatokat ápolt a Findhorn alapítvánnyal és az Ecologia Youth Trust tagjaival (Ifjúsági Ökológia Szövetség, weboldaluk ecologia.org.uk, közösségi oldaluk [FB.com/ecologiayouthtrust](https://www.facebook.com/ecologiayouthtrust)). Önkéntességre hónapokra is fogadnak egyéneket és csoportokat is.

Lakabe - Spanyolország

Weboldal: masqueunacasa.org/es/experiencias/comunidad-lakabe

Videó: youtube.com/watch?v=91pBFyLWlx4

Spanyol országos ökofalu gyűjtemény: ecozoom.mapunto.net/map

Ibériai Ökofalu Hálózat: rie.ecovillage.org

Lakabe önkormányzasi és döntéshozatali tréningeket tart, különös szakértelemre tettek szert közösségi érzelmi problémák megoldásában.

A spanyol Lakabe egy társadalmi aktivista csoportként indult, a Franco alatti diktatúra (1939-1975) hatására. Jelenleg 53 fős ökofalu, melyet 1980-ban alapítottak. Az elején a növekedés problémákat okozott: a kis létszám után felmerült a szervezett döntéshozatal és irányítás szükségessége. Szintén problémát okozott a technológia-ellenesek és a technológia eszközeit használni kívánók közötti különbség. A közösség létrehozása nagy leckének bizonyult.. Végül az összefogásban a természet iránti tudatosság volt nagy segítség: *már az első években felállították szélturbinájukat!*

A kassza közös, csakúgy, mint a munka és a döntéshozatal. Megfigyeléseik alapján a problémák mindig akkor adódtak, amikor egyének több hatalmat és energiát fektettek a személyes ügyeikbe és érdekeikbe. Ugyanakkor kihívást jelent a résztvevőknek az is, hogy hogyan prioritizálják az egyéni életüket: a legtöbben városban éltek és dolgoztak, családjuk volt vagy lett, változott az élethelyzetük (pl. életközépi válság). E konfliktusok megoldásában sokat számít, hogy a *megegyezéseket, szabályokat írásba foglalták.*

A közeli települések úgy tekintettek rájuk, mint akiknek *van valamijük, amit ajánlani tudnak a többieknek.* Egyik taguk a helyi közösségek vezetőségének tagja is lett!

Már az elején tagjává tették magukat a Nemzetközi Ökofalu Szervezetnek, a GEN-nek, és egy másik, de hasonló, nemzeti szervezetnek, mely segített keretbe ágyazni a tevékenységüket, magasabb nézőpontból tekinteni önmagukra.

Tréningeket és workshopokat tartanak önkormányzasi és döntéshozatali tapasztalataikról leendő közösségeknek: döntéshozatali joggal rendelkező munkacsoportokat javasolnak létrehozni és a megegyezések és döntések részletes írásba foglalását. **Nagyon széleskörű módszertanok és eljárások gazdag eszköztárával rendelkeznek a közösség érzelmi problémáinak megoldását illetően.**

100%-ig energia-önellátók, 80%-ban élelem-önellátók (regionálisan). Saját iskolájuk van, ahol a gyerekek környezettudatosak és elkötelezettek a bolygó iránt. Hatásukra és szellemi

támogatásukkal már új ökofalvak is létesülnek, például a fél órányi útra fekvő Arterra Bizimodu (arterrabizimodu.org), mely már GEN-Európa [irodát](#) is üzemeltet!

Az alapító legfontosabb üzenetének és tanulságának azt tartja, hogy lehet más utat járni, lehet közösségben élni és az álmaink a semmiből is megvalósíthatók! A közösség bejárta a Hős Útját.

Günesköy - Törökország

Weboldal: guneskoy.org.tr

Videó: vimeo.com/6286367

Günesköy példát mutatott a Közösségi Finanszírozású Gazdálkodás sikerre vitelének módjában.

A törökországi Ankara közelében fekvő Günesköy ökofalu a városi és falusi élet közötti rést igyekszik áthidalni. A projekt azt a lehetőséget ajánlja fel kisgazdálkodóknak, hogy közvetlenül a városi piacoknak árussítsák terményeiket. Ezzel lehetővé teszik a fenntartható megoldásokkal való organikus növénytermesztés eredményességének bemutatását és az önállóan bevételt teremtő munka lehetőségét biztosítják a nők számára. A közösség alapító tagjai az [Ankarai Egyetem](#) kémia professzorai, házaspár. *Az vallják, hogy még a legrosszabb lehetőségek közepette is mindig van megoldás.* Úgy gondolják, hogy számos modern probléma abból ered, hogy elvesztettük a kapcsolatot a közösséggel és a természettel.

A török GDP rendkívüli mértékben nőtt az elmúlt évtizedekben, egyenesen arányosan a természet páratlan pusztításával. A folyók befektetők tulajdonába kerültek, így ma már a gazdálkodóknak fizetni kell a korábban ingyenes vízért az öntözéshez. A vidéki élet pusztul, olyannyira, hogy számos gazdálkodónak nem maradt más választása, mint csatlakozni a bányászati iparba. Az ökofalu eredetileg azzal a kezdeménnyel jött létre, hogy a városiasodás és a falvak elnéptelenedése ellen lépjen fel pozitív példát mutatva.

Az ökofaluhoz szövetkezet is tartozik Günesköy-Napfalu néven. Az alapításkor a főváros közeli Hisarköy faluhoz tartozó területen kezdték el a munkákat; kettő évig tartott a tereprendezés előkészítése. **Saját vízkutat fúrtak**, ezzel oldva meg a száraz országban jellemző helyi vízfelhasználás körüli vitákat. A közei faluból kettő nő csatlakozott az ökogazdálkodó közösséghez, ezzel a helyi faluközösségnek is példát mutatva a nők önállóságának lehetőségéről, arról, hogy a török falvakbéli hagyományokkal ellentétben, pénzt is kereshetnek a nők a munkával.

Az organikus gazdálkodásnál problémát jelentett, hogy nem lehetett kifizetődő áron értékesíteni a növényeket, így a helyi gazdálkodóknak nem tudtak példát mutatni, ami pedig eredetileg

céljaik között szerepelt. 2006-ban **Közösségi Finanszírozású Gazdálkodás néven („Community Supported Agriculture”)** programot indítottak Ankarában. Kilencven ember csatlakozott, hogy *felbéreljenek egy hivatásos falubéli gazdálkodót, akinek megtanították a tudatosabb és az organikus gazdálkodási módszerek használatát az ökofaluhoz tartozó területen (köztük az emelt ágyású növénytermesztés és csepegtető öntözés módszerét)*. Egy mikrobusszal árusították a fővárosban a biozöldségeket, számottevő haszonnal. Ennek hatására már a hagyományosan gazdálkodók is kedvet kaptak az új módszerekhez. *A rendszer a városiak és a gazdálkodók számára is nyertes-nyertes üzletet tesz lehetővé.*

Épületeiket agyagból és szalmabálából készítették (az utóbbiból készült épület végleges formájában jelentősen nagyobb, fél éves tanulási görbével készült el). **Az Ankarai Egyetem Agrártudományi Intézetével közösen** egy nagy üvegházat is építettek. Hatásukra már máshol is indulnak ökofalu kezdeményezések, *elérték, hogy az organikus termelés terjedőben legyen országukban*: Isztambulban nyolc biopiac van, Ankarában kettő. **Az Ankarai Egyetemen három Ökofalu-tervezési Képzést** adtak le résztvevők százainak (tudunkkal ez nem azonos a findhorni EDE-vel, így érdemes a tanulmányozásra). Ennek hatására például elindult a **„Fenntartható Élet Filmfesztivál”** (surdurulebiliryasam.org), mely már 7 éve egy háromnapos filmfesztivál kiegészítő programokkal. A könyv megírásának évében, 2015-ben egy **internetes televíziót** is alapítottak Fenntartható Élet TV címmel (surdurulebiliryasam.tv).

Günesköy ökofalun hamarosan egy nagysebességű vasút fog áthaladni (ún. pénzügyi kompenzációt kapnak), de a fenntarthatóság mozgalmát sikerült elindítaniuk az országban, a pozitív példa teremtése messzemenően sikeres és gyümölcsöző volt.

A professzor házaspár női tagja *Fenntartható Életmód és Növénybarát Kemikáliák néven kurzust tart az Ankarai Egyetemen*. Sikerült elérniük, hogy Ankara egyik kerületi polgármestere megértette, hogy **a nagy városoknak élelmiszerellátás-biztonsági okokból falugyűrűre van szüksége**. Ezért elkezdett egy falu-város kezdeményezést, aminek eredményeképpen az ankarai belvárosban egy nagy piac jött létre, vetőmag csereberével és információs lehetőségekkel az organikus agrárkultúráról.

Egyik következő céljuk egy **helyi magkezelési központ**, melyet céljaik szerint nem cég, hanem egyéni emberek tulajdonolnának. Céljuk továbbá a remény felmutatása fiataloknak, továbbá a házi, gazdálkodási munkájukért pénzt nem kapó nőknek az esély példamutatása.

Afrika

GEN-Africa, gen-africa.org, contact@gen-africa.org

Sekem - Egyiptom

Weboldal: sekem.com

Videók: sekem.com/videos.html és

Közösségi oldal: [FB.com/sekemgroup](https://www.facebook.com/sekemgroup)

Sekem ökofalu bebizonyította, hogy a sivatatok gyümölcsözően zölddé tehetők. Egyesítik a modern tudományt és ökológiai technológiákat, a világ egyik legmodernebb ökofalva.

Az egyiptomi főváros Cairo közelében található, 1977-es alapítású Sekem ökofalu adott helyet **Afrika első ökofalu találkozójának**, „Közösségi alapú megoldások a fenntartható fejlődésért” fókuszponttal (forrás: organic-market.info/news-in-brief-and-reports-article/13446-Sekem.html).

Sekem víziója az egyén, a társadalom és a Föld bolygó fenntartható fejlődésének előmozdítása. Alapítójának célja a gazdaság, a tudomány, a kultúra és a társadalmi élet új megközelítéseinek kikísérletezése. Társadalmi struktúrájában már 2000 ember vesz részt, így a világ egyik legnagyobb ökofalvának tekintjük. Alapítója, Dr. Ibrahim Abouleish számos kitüntetést elnyert, köztük az osztrák Grazi Egyetem díszdoktori címét.

Miután alapítója megvette a földet Cairotól délre, intenzív tervezés vette kezdetét. Célja már kezdetektől fogva az volt, hogy olyan mintapéldát alkosson, melyben *a fenntartható fejlődés, gazdálkodás, termék-előállítás, szolgáltatások, üzleti szféra, oktatás, kultúra és társadalmi fejlődés egy holisztikus, egységes egészt alkotnak. Célja volt még a sivatagi homokos talaj termővé tétele* és egészségesen tartása biodinamikus mezőgazdálkodási módszerekkel. Rögtön a kezdetekkor öt darab, egyenként 100 méter mély kutat fúrtak a sivatagban, melyek hatékony kihasználásához ma már Sekem területét keresztül-kasul áthálózza egy földalatti öntöző rendszer.

Kiemelt fontosságú volt kezdetektől fogva az organikus gazdálkodás. Saját farmjukon és beszállítóik farmjain egyaránt a biodinamikus gazdálkodás elvei szerint termelnek. **A talaj fokozatos feljavítását** komposzttal érték el, melyet organikusan állítottak elő. Terméseik tisztasága és minősége érdekében a **mag- és palántabiztonságra** külön figyelmet szentelnek. Modern(!) oltási technikákkal a palántáknál kiemelt termékenységet, talajbetegségek elleni nagy ellenálló képességet és jobb alkalmazkodást értek el a szélsőséges időjáráshoz. Számos **világszintű innovációt** dolgoztak ki, köztük a kártevők ellen azok természetes ragadozóinak tenyésztésében, illetve hatékony mikroorganizmusok alkalmazásában a szennyvízkezelésben.

Modern laboratóriumok elemzik a talaj minőségét és tisztaságát, a komposztot és a betakarított terményeket.

Egyiptom elvesztette az ősi gyógyító tudásokat, mióta a gyógyszerészeti ipar belépett a piacra. Sekem volt az, ami bevezette a gyógynövény alapú teákat a modern Egyiptomban és egy hatalmas tudatosságnövelő kampányt indított a 90-es években. Ma Sekem a piacvezető a gyógyteák piacán és a gyógynövények termesztésében a 82 milliós lakosságú országban. A selyem előállításához használt biodinamikus megművelés forradalminak számított Egyiptomban 1992-ben; **tudományos terepvizsgálatokkal elérték, hogy a kormány felhagyott az évi 35.000 tonna növényvédő szer kipermetezésével járó gazdálkodási politikájával.**

Az elmúlt években Sekem földszerzéssel tovább terjeszkedett, **új sivatagi területeket is termékkennyé téve.**

850 gazdálkodó a tagja a **Sekem által alapított Egyiptomi Biodinamikus Szövetségnek** (Egyptian Bio-Dynamic Association, ebdaegypt.org), melynek célja, hogy tanácsokkal és instrukciókkal lássa el a gazdálkodókat, valamint hogy tudományos alapokon mozdítsa elő Egyiptomban a biodinamikus mezőgazdálkodást. Tagjai havonta egyszer találkoznak, mely találkozókön átlagosan 200-an jelennek meg. Az alapító örömmel figyeli meg, ahogy sokan a szakállas, erős emberek közül könnyekben fejezik ki hálájukat a támogatásért és hogy testvériségben gazdálkodhatnak a versengés és az egoizmus helyett.

A szövetség €160 eurós könyve „Pesticides in the Modern World - Pests Control and Pesticides, Exposure and Toxicity Assessment” címmel hivatalosan ingyen olvasható teljes terjedelemben itt: <http://www.intechopen.com/books/pesticides-in-the-modern-world-pests-control-and-pesticides-exposure-and-toxicity-assessment>.

Ma már *Sekem számos sikeres céget üzemeltet, organikus ételek előállításában, fűszerek, teák, organikus selyemből készült textíliák, gyógynövényalapú gyógyhatású készítmények terén, melyeket belföldön és nemzetközi piacokon egyaránt értékesítenek (sekem.com/buy.html).*

„A Szeretet Gazdasága” irányelvvel olyan etikus ellátási láncra törekednek, mellyel a termelőknek és a fogyasztóknak egyaránt méltányos, átlátható és tisztességes árakat és szerződéseket biztosítanak. E sajátos módszerük nagyon hasonlít a méltányos kereskedelemhez; céljuk, hogy minden résztvevő tisztességesen elégséges mértékben részesedjen a hozzáadott értékből, fejlődhessen, kielégíthesse a szükségleteit, családja szükségleteit és közössége szükségleteit, miközben saját természetes közegének regenerálódását is elősegíti.

Társas élet

A közösséget a minden egyén emberi méltósága iránti egyenlőség és tisztelet jegyében szervezik meg, melynek kifejezésekként *a dolgozók beosztástól és pozíciótól függetlenül mindannyian összegyűlnek egy nagy körbe minden egyes reggelen*. A jogok és kötelezettségek betartásáról szervezeti egységek gondoskodnak.

A gazdasági tevékenységből származó profitokat kulturális és társadalmi intézményeikbe fektetik vissza. Folyamatosan tartanak tréningeket és művészeti tanfolyamokat. Sekemben **teljeskörű oktatási rendszer** van: óvoda, általános iskola, amelyekbe a környékbeli gyerekek is járhatnak, középiskola, szakiskola és 2012 óta a Heliopolis Egyetem is (Heliopolis University, hu.edu.eg és [FBcom/heliopolis.university](https://www.facebook.com/heliopolis.university), videók: [youtube.com/HeliopolisUniversity](https://www.youtube.com/HeliopolisUniversity)).

Holisztikus rendszerükben helyet kap a **különleges bánásmódot igénylő gyerekek és felnőttek gondozása és a munka világába való integrációja**. Társadalmi helyzetük miatt a hagyományos iskolájukból kikerülő gyermekeknek a Kamilla Gyermekegységben biztosítanak alapoktatást, majd szakoktatást; lehetővé teszik számukra könnyű részidős munka végzését, például kamillavirágok begyűjtését, hogy így támogathassák családjukat.

A Heliopolis Egyetem egyiptomi és nemzetközi partnerintézményekkel, a művészetek, a gyógyászat, a gyógyszerészet, az organikus gazdálkodás, a közgazdaság, a társadalmi tudományok és a technológia tudományterületein végez kutatásokat. Interdiszciplináris kutatócsoportok dolgoznak a mezőgazdálkodási módszereik fejlesztésén és új zöldtechnológiák helyi adaptálásán.

A Sekem Orvosi Központ közel 40.000 ember számára biztosít orvosi ellátást a környező településekről. Szakorvosaik modern tudományos eszközöket használnak diagnózishoz és terápiához, és természetes gyógyászat szerint írják fel a recepteket.

Hatásukra az egyiptomi kormány jelenleg még sivatagos területeken benépesítési programokba kezdett, falvakat hoz létre. *A Sekem pedagógia egyre növekvő hatással van a pedagógusképzésre és a diákok kezelésére a társadalomban.*

Natoun - Togo, Nyugat-Afrika

Weboldal: thedancingforest.com

Videó: youtube.com/watch?v=Ohy75EIfDCU

Natoun a falubankok egyszerű működtetésében és a nők felemelésében mutat példát a világ ökoközösségeinek. Módszereiket nemzeti szinten adaptálták.

A Guineai-öböl partján fekvő, nyugat-afrikai Togóban, Baga falu közelében született meg az ökofalu. Egy Franciaországban tanult értelmiségi pár indított ezzel útjára **egy nőknek szóló kezdeményezést, egy organikus szemléletű mezőgazdálkodási és gazdasági iskolát, számos újraerdősítési és vízprojektet, és egy falubankot**. Ezzel 2009 óta példát mutat a méltóságteljes vidéki élethez, miközben Afrikában is városokba kényszerülnek áttelepülni emberek milliói.

*Az alapítók meggyőződése, hogy a kontinens értelmiségijeinek vissza kell térniük saját ősi hagyományaik gyökereihez. Céljuk bemutatni, hogy egy méltó és gazdag élet is lehetséges a vidéken. Az elsivatagosodás miatt a férfiak már korábban elhagyták a falut. **Általános afrikai hozzáállás, hogy a gyerekről való mindennemű gondoskodás egyedül a nő dolga, emellett a férfiak nem tudják elviselni a nyomort, az éhséget és a gyereksírást és ezért távoznak**. A nők választás nélkül maradnak, etetniük kell magukat és a gyerekeket is. A nők a projekt segítségével azonban rájöttek, hogy kezükbe vehetik a sorsukat.*

Az alapítók egy rendkívül kiszáradt területhez jutottak hozzá, melyet beültettek, trágyáztak és hánccsal védték a földet a kiszáradástól. Visszavezették az organikus gazdálkodást oda, ahol a műtrágya és a monokultúra évtizedek óta pusztított. **A környékbeli munka nélküli nők hamar csatlakoztak**, mely a mai napig példát mutat a környékbeli nők számára a lehetőségekről. Felelevenítették a régi helyi kultúrát, a munkadalokat, rituálékat és táncokat. Az alapítók úgy gondolják, hogy a régi hagyományokat és a modernizációt ötvözni érdemes, szemben a kolonizáció hagyományokat és történelmet elvágó stratégiájával, melynek hatása a helyiek önértékelésének és önerő-tudatának csökkenése, megszűnése volt.

Natounban iskolát is nyitottak, ahova tanárokat fogadtak és biogazdálkodást, könyvelést és menedzsmentet kezdtek tanítani a környékbelieknek, 70% gyakorlati és 30% elméleti oktatással. A képzés utolsó évében a hallgató nőknek, férfiaknak és gyerekeknek a családjuktól egy kis földet kell elkérniük és azt elkezdni művelni a tanultak szerint. Ha sikerrel járnak, akkor szomszédaikat kell tanácsadással és támogatással ellátniuk: ezzel szándékozzák biztosítani, hogy helyben maradjanak és segítsenek feléleszteni a környező falvakat. Sikereik felélesztik önértékelésüket.

A togoi kormány nagyon szkeptikus volt a kezdeményezést illetően, mára azonban **nemzeti szinten adaptálták a módszereiket**.

Három épületük van természetes helyi építőanyagokból, egy a városból érkező vendégeknek, egy workshopoknak és egy a terményeknek. A száraz időszak hét hónapig tart, ami megfelelő decentralizált vízkezelés nélkül terméketlen időszak. Jelenleg már három víztározó tavacsskát is építettek, amelyek köré tudatosan gyümölcsfákat ültettek vízmegkötés céljából is, melyek egyúttal jól teremnek.

Kulturális beágyazottságuk miatt a projektben résztvevő nők kezdetben nem hallatták a szavukat a falugyűléseken. Egy bátor nő azonban megtörte a csendet egy értelmes javaslattal az elsivatagosodásra: a bokrok megmaradnak a sivatagban, leveleik árnyékában pedig kölest tudnak termeszteni. Egy férfi utánajárt, kié ez az asszony, amiért férje nagyon büszke lett, ennek hatására többet járt haza és többet dolgozott a nővel a földön. Pletykák kezdtek terjedni, hogy az ökofaluban a nők értelmes dolgokat tanulnak és így elkezdett híre menni a kezdeményezésnek.

A nők az ökofaluban olyan sikeresen dolgoztak, hogy már terményeket is tudtak árusítani. Ez erőt adott nekik az önmagukért való felelősségvállalás következő lépéshez: szembeszállni az egyenlő bánásmóddal szembe az áralkujukkal őket elnyomó kereskedőkkel szemben. Korábban, egyénekre szakadva, nem voltak képesek felvenni a versenyt. Bőséges termés esetén a kereskedők csak padlóra nyomott áron vették át a terményt, viszont a műveléshez szükséges gépeket és más eszközöket csillagászati áron értékesítették, kihasználva a férfiak nélkül maradt gyerekes asszonyok pénzre való rászorultságát. Így összefogva, elkezdtek kereskedők nélkül ők maguk értékesíteni terményüket. Amikor a polgármester a kereskedők oldalára állva megpróbálta ezt megakadályozni, blokádnak alá vonták irodáját, amíg megnyílt a szíve.

A piaci farkastörvények elleni fellépés másik fő állomása a **falubank** volt, mely egy egyszerű, de hatékony rendszer. Egy alacsony díjért, bárki tagjává válhat a banknak, beviheti pénzét és bármikor kiveheti. Ez lehetővé teszi a nőknek, hogy akkor értékesítsenek és vásároljanak, amikor jók az árak. Tudják egymást támogatni, ha a másiknak segítségre van szüksége. Ennek azonban nincs köze mikrohitelhez, mert **mindenki adósságmentes marad**; ugyanis aki segítséget kapott, a profitot behelyezi a bankba. **A közös profitból** szójababot vesznek, amiből szójasajt készül; magokat és olajat, amiből organikus szappan; lekvár és aszalt gyümölcsök is szerepelnek már termékeik között.

Végezetül sikerült elérniük, hogy a falu kimászott a nyomorból. **A bagai nők gazdagabbak lettek** és a föld termékenyebbé lett téve.

Az alapítók úgy gondolják, hogy a siker fertőző, ezért kis eredményeknek is globális hatása lehet. „Ahogy a natouni nők csinálták” - mondják a környéken a szájhagyomány útján terjedő hírek alapján lelkesedést kapók. Úgy gondolják, hogy egy aktív ökofaluközösség, mely egészséges hagyományokkal és tudásokkal rendelkezik a fenntartható ön-kormányzás terén,

pozitív forradalmat hozhat az egész országnak is; illetve, hogy az emberiségnek ilyen példákra van szüksége és ők tartják fenn az egyik példát. A róluk készült film megtekinthető a thedancingforest.com weboldalon.

Otepic - Kenya

Weboldal: otepic.org

Videó: [youtube.com/watch?v=675LxY_UL9Q](https://www.youtube.com/watch?v=675LxY_UL9Q)

Az Otepic az életminőségjavító közösségi projekteken, közösségfejlesztésben, munkanélküliség-csökkentésben és a vezető feladataiban mutat példát.

Az észak-nyugat kenyai Kitale régió Mitume falujának kolonizálás utáni állapotában a hagyományok, a közösségérzés és az önértékelés, valamint a földhöz való jogok visszaszerzése kihívást jelentenek.

A 31 éves, régióbeli születésű alapító célja az volt, hogy mobilizálja a fiatalokat és a nőket, hogy organikus növénytermesztéssel, újraerdősítéssel, fenntartható vízgazdálkodással és megújuló energia megoldásokkal segítsenek magukon.

Az alapító Philip Munyasia már fiatal korában is azon gondolkozott, hogyan változtathatna a burjánzó erőszak, droghasználat és bűnözés sújtotta Kitale régió életén.

Bár két csapadékos évszak is van, ennek előnyeit a helyiek alig élvezik: a kenyai földek java része kínai, szaúd-arábiai, indiai és európai kézben van, melyek nemzetközi piacra termelnek és a profitot elutalják. Az intenzív földhasználat miatt a talaj szikesedik. A talajvíz szennyezett, a folyók kiszáradtak, az erdőket kivágták, a sivatag nő. Nincs elektromos áram vagy vezetékes víz, az asszonyok főzéshez műanyag üvegeket és faszenet használnak, ami miatt légszennyezettség és jellegzetes műanyag szag is van. A gyerekek étkezés nélkül mennek iskolába és nem mindig tudnak ebédelni sem. Saját tapasztalata volt a vegyszerek kártékony hatásáról: anyja kölcsönt vett fel gabonatermesztéshez, majd egy szakértő tanácsát kérte, hogy jól csinálja: az ajánlott vegyszerrel azonban tönkre ment a teljes kertjük, mindenük. Ez meghatározó érzelmi pillanat volt az életében az álom gyökeret verődéséhez.

Az anyagi csődben egy katolikus pap segítette a fiúnak, aki révén a fiú álma és a Hős Útja elindulhatott: középiskolába és főiskolába járását is lehetővé tette a katolikus pap. Philip elkezdte tanítani a kisgazdálkodókat, hogy hogyan termeljenek organikusan. Ösztöndíjat nyert, hogy hat hónapra Amerikában permakultúrát tanuljon. A vízum és útlevel igényléséhez anyjának el kellett adnia egyetlen kecskéjét és bárányát is. Philip az USA-ban nagyon keményen tanult és csak azt

ette, amit a föld kínált. Ezzel meg tudta menekíteni a zsebpénzét. Ő volt az egyetlen kenyai, aki végül visszatért hazájába. Ezzel élete első hőútját végigjárta.

Mitume falu közepén vett egy kertet bemutató céljára a pilotprojektjéhez. Az emelt ágyások kiváló lehetőséget biztosítanak a városi, nyomortelepi gazdálkodáshoz, melyek bár először szkepticizmust váltottak ki (sírhalomnak hitték), végül a bőséges terméshozammal elnyerték a pozitív kíváncsiságot. Mint kiderült, a permakultúra szerinti palántázási módszerek hasonlatosak a hagyományos kenyai gazdálkodáshoz: vegyes növénykultúrákban és növényközösségekben palántázni, hogy **a nagy növények védjék a kisebbeket** és a föld is védve legyen a Nap szárító hatásától.

2008-ban alapította meg az **OTEPIC-et, egy közösségi erővel önsegítő szervezetet** (otepic.org). Nemcsak gazdálkodási téren tartanak rendszeres tréningeket a kisgazdálkodóknak, hanem társadalmi téren is: nőknek a családtervezésről, az AIDS-ről és az erőszak-megelőzésről. **Faültetési projekteket visznek véghez, magcseréket szerveznek, várostisztító kampányokat és béketeremtő céllal sport tevékenységeket. Egy fiatal csoport színházra és táncképzésekre használhatja a helyüket.**

A szervezet finanszírozását részben az alkalmankénti európai útjai során tudta megvalósítani. 2012-ben már egy második bemutató kistelket tudtak vásárolni. Itt olyan workshopokon keresztül tanítanak, amelyekkel **a munkanélküli fiatalok megtanulhatnak napenergiával üzemeltetett rakétatűzhelyet, vagyis kis biogáz-rendszereket alkotni**, hogy ne kelljen vagy ne annyi tűzifát használniuk, mint korábban.

A vizet a kormány pénzért kínálja, számos család nem tudja megengedni magának. A közösség alapítóvezetője hivatalos engedélyt kapott és elégséges tőkealapot gyűjtött össze egy 72 méter mély vízlelő hely fúrásához, ami sikeresen megvalósult. *A vizet ingyenes napenergiával pumpálják felszínre! Gombatermesztésbe is belekezdtek, ami már bevételtermelő tevékenység.*

Közösség

Minden reggel találkozót tartanak az aznapi teendőkre. Ebédre vendégül látják az utcagyerekeket. Van egy kis könyvtáruk és egy számítógépük melyet bárki használhat, videónézési lehetőséggel. A közösség maga vigyáz arra, hogy lopás ne történjen, mert felfogták a közös dolgok és a közösség erejét. Megértették azt is, hogy a gyermekek a jövő és hogy a gyerekek potenciálját soha nem szabad alábecsülni: így ők is hamar megértik a közösség és az összefogás, a közösségért végzett tudás erejét.

Kenya társadalmában nem jellemző a nők azzal a joggal való megbecsülése, hogy hangot adhatnának véleményüknek, szaktudásuknak vagy vezetői képességeiknek, jóllehet a kenyai

kisgazdálkodók 80%-a nő, akik egész családokat tartanak el. Ezért a közösségvezető egy nőknek szóló kezdeményezést is útjára indított munkájával: a falutól 7 mérföldre tartott előadása hatására már ott is közösségi kert indult.

A monokulturális gazdálkodás helyébe lépett permakultúra hatására még a száraz évszak végén is van mit enni a helyieknek: megszűnt az éhezésük. A növények egymás kártevővédelmét is ellátják a permakultúrában, így növényvédő szerek helyett iskolakönyvekre költhetik a pénzt. Gyümölcsöket, zöldségeket, köztük édesburgonyát is termesztnek, amikből az ökofalu közösség kemencéjében cipókat sütnek, amiket még árusítani is tudnak a városban.

2013-ban további 10 hektár földet tudtak vásárolni, önkéntes adományból. Ekkor rendszerszintű jövőtervezés vette kezdetét. Felvették a kapcsolatot a Globális Ökofalu Hálózattal, a GEN-Afrikával, megépítették az első közösségi kunyhót földzsákokból, amihez a földet a vízgyűjtés céljából kiásott kicsi tómeder szolgáltatta. Ezzel megalapozták **vízgazdálkodási projektjüket: számos víztározó gödör és tavacska megépítésének tervét, öntözés, halászás és a talajvízszint megemelése céljából**, melyeket házakkal együtt építenek.

Tizenketten alkotják a közösség magját, akikhez naponta tíz-ötven ember csatlakozik, akik mindegyikének intim tapasztalata van a nyomor, éhezések, elutasítás, erőszak és abúzus terén, akik látva az alternatívát, felvállalták a változás lehetőségét. Ezért is tartja a közösségvezető fontosnak a szolidaritás és a közösség vízióját beépíteni mindennapi életükbe.

Afrikában nagyon fontos a spiritualitás, ami a beerőszakolt nyugati vallással ellentétben már eleve megvolt, és a természettel harmóniában volt. Ennek betiltása vezetett a keresztény és muzulmán hit terjedéséhez. Számos afrikai országban e két vallás háborúban áll egymással (a sikeres módszertant alkalmazva, a 2015-ben Európában elburjánzott migránskérdés egyik hosszútávú célja is éppen ez). Az OTEPIC-ban nem a vallást tartják fontosnak, hanem hogy a közösen végzett egyszerű tevékenységekben, mint **a közös faültetés, és azok megünneplésében**, tehát az élet szolgálatán és ünneplésén keresztül, újra felfedezzék a szakralitást és megszüntessék a mesterséges kettészakítottságot.

A közösség sikeres vezetője munkája során felismerte, hogy az **igazi vezető az, aki mélyen megérti a közösséget és aki mellett közösség is el tud köteleződni**. Az a nézete, hogy a kudarcok, a kihívások és a (célok megvalósulását illető) szükséges elhalasztódások ellenére *a már elért sikerekre* kell fókuszálni, hálával kell feltöltve lenni, „mert a bőség csak úgy terjedhet”.

Ubuntu - Zimbabwe, Malawi, Zambia, Kenya, Tanzánia, Uganda

Weboldal: seedingschools.org

Előadásvideó: youtube.com/watch?v=gWq8dYOIPkk

Mugove tevékenysége a pozitív társadalmi tudatformálás terén mutat sikeres példát.

Ebben a fejezetben nem egy konkrét ökofaluról, hanem egy tréner, Mugove Walter Nyika tapasztalatairól lesz szó. Mugove Zimbabweban született, **a GEN-Afrika tanácsának tagja. Kettő NGO vezetője:** a SCOPE és a RESCOPE nevű szervezeteinek működése Zimbabwe, Malawi, Zambia, Kenya, Tanzánia, Uganda területeire terjed ki. Tréneri működésével különösen iskoláknak, iskolaközösségeknek mutatja meg, hogyan lehet változtatni életükön.

Zimbabweban, ahol született, rendkívül nagy bőség volt. Mindennel ellátta őket a természet. Nagyszülei természetes módon és már régóta használták azt, amit a modern nyugatiak permakultúráként fedeztek újra fel. **A talajtakarást, a többféle növény együttes termesztését a talaj és a kártevővédelem érdekében, a gyümölcsfák tiszteletét, a lehullott lombok, az avar tiszteletét és felhasználását, az esővíz összegyűjtését és természetes, éltető raktározását.**

A kolonizálással a nyugatiak sikeresen átírták az afrikaiak elméjét. Mezőgazdasági és pénzügyi monokultúrát kényszerítettek rájuk és mesterséges trágyázást. Az avart, a természetes talajutánpótlást hulladéknak tekintetik. Elhitették, hogy amit az őseik tudtak, az primitív, és a fejlődésnek komplexnek és bonyolultnak kell lennie. Sikerült elültetni az amerikai álom délibábját, mely életben tartja őket a mesterséges hiány, a mesterséges nyomor közepette. Számos fiatal bőrfehéritőt szed, az iskolák kertjeit, udvarait söpörtetik, így a természetes talajtakarót elpusztítják; lakóházakban is illendő az udvarként működő kert seprése korán reggel, így reggelente porfelhő tömíti az iskolába sétáló gyerekek tüdejét.

A nemzetközi segélyszervezetekkel sikerült elültetni a tehetetlenség, a megoldástalanság tudatát, a probléma-fókuszáltságot, a megdönthetetlen szegénységtudatot az elmékben. Ha bent nincs bőség, kívül sincs, használták ezt sikeresen a gyarmatosítók, állítja Mugove. Mindez a régen ismert bőség teljes pusztulásához vezetett, a ma „Afrikaként” ismert nyomorhoz. A helyiek azonban nem, illetve nehezen ébrednek fel ezekre az összefüggésekre. Ezek az említett országokban, Afrikaszerte jellemzőek.

Ezen az újraébredésen dolgozik Mugove. Számára egyértelmű, hogy Afrika a leggazdagabb kontinens. Életét 1996-ban a Zimbabwe fővárosában, Hararében működő Fambidzanai Permakultúra Központ „permakultúra tervezés” (*Permaculture Design Course*) nevű tréningje változtatta meg, illetve egy ökofalu tervezési képzésen is részt vett (*Ecovillage Design Education*). Ezeken a képzéseken megtanulta, hogy a permakultúra összeköti azt, amit korábban szétszaggattak, az életet, a tanítást és a növénytermesztést; hogy a különböző dolgokat egymást

kölcsönösen támogatókként is lehet működtetni és mindez sokkal jobban illik a hagyományos afrikai mentalitáshoz is.

Mugove jelenleg az iskolák díszkertjeinek termővé tételének témájában ad workshopokat számos afrikai országban. Zimbabwében minden iskolának minimum 3 és fél hold területe van a jogszabályok szerint. A helyiek megdöbbennek, hogy milyen hamar termővé lehet tenni ezeket a korábban a tisztaság és a rend jegyében halottra söpört területeket. Első lépésként a természetes hulladékot, az avart meghagyják, sőt gyűjtik. Ez Afrikában hamar gyökeret ereszt, így védi a talajt a kiszáradástól és a lehulló csapadékot megtartja. A fák a klíma miatt évi 1.5 métert is nőnek, és csapadék is bőven van Zimbabwében, így hamar szemmel látható a különbség. A víz megtartására gödröket ásnak, melyeket kis árkokkal kötnek össze, hogy a víz eljusson a fákig és a veteményesig. Így a résztvevőknek egész évben van mit enni.

Munkájának eredményessége látványos. Legnehezebb feladatnak a helyiekbe vert rossz szokások és a rossz gondolkodási minták anti-tanulását tartja. Például, hogy a lehullott lomb az nem szemét, hanem élet. **Az embereknek újra meg kell tanulniuk, hogy mennyire gazdagok és hogy csak manifesztálniuk kell ezt.**

A kiképző úgy gondolja, hogy Afrikában megvan a potenciál, hogy példát mutasson a világnak a természettel való ökoszisztémát illetően, a természethez való újbóli összekapcsolódásban. Afrikában még él a földhöz való kapcsolat, még megvan az általuk ubuntunak nevezett szellemiség, melynek jelentése: „én te általak lehetek”.

A GEN-Afrika fiataloknak szóló programjai: gen-africa.org/nextgen és [FB.com/nextgenafrika](https://www.facebook.com/nextgenafrika)

Mugove Walter Nyika könyve jelenleg az Amazon.com-on nem kapható.

Negyven perces előadása a Londoni Permakultúra Fesztiválon:

[youtube.com/watch?v=gWq8dYOIPkk](https://www.youtube.com/watch?v=gWq8dYOIPkk)

Rövid interjúja a nemzetközi PermakultúraTV-n: permaculture.tv/tag/mugove-walter-nyika

Ajánljuk még a „The War on Africa's Family Farmers” című cikket:

permaculturenews.org/2011/04/20/the-war-on-africas-family-farmers

Mugove a dél-afrikai Rhodes Egyetem botanika osztályán is tanult:

www.ru.ac.za/botany/prospectivestudents/postgraduates/biodiversityandconservation/

Mbackombel és Guédé Chantier ökofalvak, Szenegál

Szenegál kormánya az ökofaluprogramok állami stratégiába való integrálásában mutat példát.

Szerte a világon Szenegál kormánya az első, amelyik egy nemzeti szintű ökofaluprogramot kezdett el megvalósítani a fenntartható fejlődés jegyében. A GEN-Szenegal sikerét látva, mely 45 hagyományos falvat alakított át ökofaluvá, a szenegáli kormányzat 2008-ban úgy döntött, hogy minden második falut, ami összesen 14.000-et tesz ki, ökofaluvá alakít. Az ambíciózus számból e könyv írásáig (2015) 100 ökofalu valósult meg a Nemzeti Ökofalu Ügynökség (National Agency for EcoVillages, ANEV, ecovillages.sn) és az ENSZ Fejlesztési Programja közös munkája révén ([United Nations Development Programme](#)).

A Nyugat-afrikai Szenegál elsivatagosodástól szenved. A nemzetközi közösség sokévnnyi nyomása hatására tértek át a hagyományos gazdálkodásról a nagyipari, agráripari termelésre, mely végül a föld kimerülésével teljesedett ki. Teljes területeket erdőtelenítettek kecskék és az ember számára legelőként és tűzifának, tájként 1-1 egyedülálló fát meghagyva. A megmaradt pormezőkön kevés növény terem. A városi nyomornegyedekbe való vándorlás aránya nő. 2015-ben a világ ennek az **agráripari kolonizálásnak és társadalom-mérnökségnek** az eredményei révén is megismerte a tömeges nemzetközi és interkontinentális migrációt, nagyipari migráltatást. Nézzük először Guédé Chantier esetét.

Guédé Chantier

Weboldal: guedechantier.com

Képek: guedechantier.com/media.html

Közösségi oldal: [FB.com/pages/ECO-COMMUNE-GUEDE-CHANTIER/121598117864303](https://www.facebook.com/ECO-COMMUNE-GUEDE-CHANTIER/121598117864303)

Guédé Chantier a nők szövetségeinek gyümölcsöző erejéből mutat példát.

Guédé Chantier a Nyugat-afrikai **Szenegál első ökofalva**, hétezer lakossal, számos helyi állami, nemzeti és nemzetközi partnertől kap segítséget. A szenegáli GEN tagja (GEN-Senegal, gensenegal.org). Korábbi polgármestere, Dr. Ousmane Pame a GEN-Afrika vezetője (gen-africa.org).

Az egykoron még prosperáló falut francia gyarmatosítók alapították 1933-ban a Szenegáli Folyó völgyben, hogy bevezessék az öntözéses agrárkultúrát a régióban. A folyamat során a környező, gyarmatosított területekből, mint Mali és Mauritánia, számos embert áttelepítettek a

faluba. A vízgyűjtő medencék kialakítása számottevő népességemelkedéssel járt. A közösségben számos különböző törzs élt együtt harmóniában.

Guédé gyümölcsöző társadalomgazdasági útkeresztződésévé vált, a környező falvakat is erősítve. A '60-as évektől kezdve számos szervezet sikeresen támogatta a helyi agrárkulturális fejlesztéseket azáltal, hogy a környező öntözési farmokba fektettek, melyek gyümölcsözően termeltek. Ma Guédé Chantier váltógazdálkodást folytat a rizstermesztés, valamint a polikultúrák termesztési rendszer között (paradicsomok, hagyma, kukorica, okra), mindemellett, hogy mézet, gyógynövényeket, helyi és egzotikus gyümölcsöket is termesztenek a családi gyümölcsösökben. Az 1970-es évekig Guédé egy egyedülálló mikroklímájú oázis volt, számos öntöző csatornával és közösségi kertekkel.

Mára azonban Guédé megváltozott, részben és többek között a globális klímaváltozás miatt. A sivatag rohamosan terjed, az éghajlati ciklusok megzavarodtak, a növény- és állatpopulációk szenvednek és visszaestek, a homokviharak egyre gyakoribbak és erőteljesebbek, a hóhullámok minden korábbi gyakoriságot és mértéket megdöntenek, a helyiek élete súlyosan romlott.

Mindez az 1980-as években kezdődött, amikor a mezőgazdaságot iparosították. Az inputok (magok, műtrágyák, növényvédőszer) magas költsége, a mezőgazdálkodási naptár iránti tisztelet hiánya, a folyamatos víz- és talajrontás, és így az egyre gyengébb termésátlagok mind hozzájárultak a mai civilizált, iparosított állapotokhoz. A válság következményei mélyrehatóak és sokarcúak: a falu társadalom-gazdaságának minden aspektusát érintik.

A válság vezetett oda, hogy a helyiek közül 2002 szeptemberében mindenki összeült, gazdálkodók, nők, fiatalok, halászok, diákok, tanárok, munkások, munkanélküliek, nyugdíjasok, és összeírták a bajokat és a megoldási stratégiákat.

2007 decemberében tartottak egy általános közgyűlést, és elköteleződtek a Nemzeti ÖkoFalv Hálózat (GEN-Senegal) eszméi mellett. Megszületett a változás, **a közösség elindult a Hős Útján.**

Az ökoközösség eszmeisége magába integrálja a társadalmi, gazdasági, kulturális, ökológiai folyamatok másfajta látásmódját. A tisztán ökológiai megfontolások mellett az ökofalvak az őseik tudományát és technológiáit, a hagyományos kulturális értékeket is megőrzik és előmozdítják, valamint egészséges és fenntartható innovatív projekteket is alkalmaznak.

Az Ökoőrök Szövetsége (Association of Eco-guardians) nagy léptékű, közösségi közterület tisztítási munkákat szervez. **Oktatási célú színházi előadásokat** szervez a műanyag szemét, a mezőket tönkretévő kémiai mérgek, a gyermekkori alulétkeztetés és a szexuális úton terjedő betegségek veszélyeiről. Ily módon a 65%-ban írástudatlan lakosságot hatékonyan tudják

informálni. Megalapítottak egy genetikai erőforrás központot, hogy a helyi fajokat újrapopulálják és megerősítsék a küzdelmet a környezeti pusztulás ellen.

Helyi fajtájú magokat szaporítanak, melyeket ingyen adnak a gazdálkodók szövetségeinek, akik terepoltatásban részesülnek a komposztálás, a magtermesztés és az organikus termékek terén. Rendszeresek a szenegáli és amerikai hallgatói gyakornokok ezekben a projektekben. A szervezet ugyanakkor jelentős pénzügyi nehézségekkel végzi munkáját...

A közösség asszonyai úgy tesznek szert előnyökre, hogy gyümölcs- és zöldségfeldolgozási, illetve -tartósítási módszereket tanulnak, hogy saját gyermekeik számára és piaci értékesítésre egyaránt tudjanak termelni. A **nők szövetségeinek** számos gyümölcsöskertjük van, és egy saját gazdasági érdekérvényesítő csoportot is formáltak. Az EU támogatása révén az ökoközösség saját multifunkciós közösségi-környezeti központtal fog rendelkezni, hogy felkészítsék Guédé lakosságát az éghajlatváltozással járó elsivatagosodásra, talajerózióra, a rendszertelen csapadékeloszlásra, árvizekre. A központ konferenciáknak, filmvetítéseknek, kiállításoknak és színházi oktatásoknak fog helyet biztosítani; internet elérhetőséggel fog rendelkezni, hogy kapcsolódhassanak a GEN ökofalu-hálózathoz.

Ma a közösség legerősebb vágya, hogy saját rádióállomással rendelkezzenek (kapcsolódó: nyílt forráskódú rádiózás, opensource.com és gnuradio.org) és hogy teljesen áttérjenek az organikus gazdálkodásra.

Guédé Chantier-t a világ talán elsőszámú ökofalva, melyet **Damanhur** (Damanhurt lásd a tinyurl.com/okofalvak tanulmányban) a **testvérvárosaként** tartja számon (lásd: www.damanhurblog.com/2014/06/19/featured-articles/guede-chantier-african-sister-eco-community).

Most pedig nézzük meg Szenegál egy másik ökofalva, Mbackombel esetét.

Mbackombel

Videó: vimeo.com/69154866

Mbackombel a modern és hagyományos technológiák ötvözésében és közösségi bankolásban mutat példát.

A szenegáli Dakar fővárostól 100 km-re fekvő Mbackombel falva 550 családnak ad otthont. A falu a nevét a falu közepén található egyetlen majomkenyérfáról kapta. A látogatókat tánccal és énekléssel üdvözlők, majd bemutatják a fotovoltaikus rendszert, mely fényt hozott a lakók életébe, nagyban megváltoztatva azt: éjszakai otthoni világítást és utcavilágítást biztosítva. A

faluk iskolájában napenergiával újratölthető laptopok is üzemelnek interneteléréssel, **meglepő intimitásban kapcsolva össze a globálist és a lokálist**. A világításért egy csekély díjat kell fizetni minden falulakónak: a világítási rendszer munkát ad a fiataloknak, a díj célja nem a profit, hanem a rendszer fenntartása.

Az állati trágyát biogáz üzem dolgozza fel, mely közvetlen összeköttetésben van a házak tűzhelyeivel. Az üzem még nincs teljes kihasználtság alatt. Viszont az agyag rakétasütők már elterjedtek a faluban, melyek kifejlesztésében az asszonyok közvetlen szerepet vállaltak: olyannyira, hogy a Dakari Egyetem egy egyedülálló alulról jövő oktatási akadémia keretében a helyiek javaslatára változtatott is ezek tervrajzán. Ezeket a fatarékos sütőket a helyiek már piaci értékesítésre is gyártják, gazdasági alapot biztosítva az ökofalunak! A sütőket a házi használat mellett földimogyoró szárítására is használják.

További **ökofalu technológiák**, melyeket egyértelműen jó eredményekkel, sikeresen alkalmaznak: újraerdősítés, éghajlat-kompatibilis gazdálkodási módszerek a közösségi kertekben, bioépítészet préselt földtégelákkal (kapcsolódó: nyílt forráskódú gazdálkodás, NyiltForraskoduGazdalkodas.blogspot.hu), tudatos baromfitenyésztés, esővíztározó tavacskák, víztakarékos és hatékony csepegtető öntözés, faültetvények legelő állatokkal szembeni védelme.

Minden ilyen technikának a kulcsa, hogy mennyire válik a helyiek sajátjává, mennyire veszik ki belőle a részüket és fogadják el sajátjukként, mikor adják fel a tehetetlenségbe és a reménytelenségbe vetett hitet, a hiány imádatát. Ezért az említett fejlesztőügynökség csak az aktívan jelentkező közösségekkel működik együtt, akik vállalják a programmal járó következményeket.

Számos feltételnek kell megfelelni a részt venni szándékozó falvaknak. Minden lakossági csoportnak egyet kell értenie: a fiatalokéknak, a gyerekeknek, a nőknek és a férfiaknak is. Egyet kell, hogy értsenek azzal is, hogy a falu földjeinek egy részét újraerdősítik. Az új zöldinfrastruktúrát meg kell, hogy osszák a környező falvakkal. Az ezen infrastruktúrából származó bevételeket egy **közösségi bankolási rendszerben** kell megtakarítani az elkövetkező válságos időkre és a jövőbeli utánkövető projektek számára kezdőtőkeként.

A Nemzeti Ökofalu Ügynökség vezetője, Col. Demba Ba szavai szerint az ügynökség négy területre fókuszál: az önkormányzati struktúrák erősítése; helyi élelmiszerbiztonság, beleértve a decentralizált vízgazdálkodást és talajgazdálkodást; megújuló energiaforrások; valamint a privát szektor aktiválását a fenntartható tőkeellátásért.

A kormányzat ökofalu-aktivitását a szufi hagyományok is inspirálták és támogatják, az ökofalvak működése mélyen kompatibilis az ország hagyományos kultúrájával.

Első Globális Ökofalu Találkozó

A 2014-es és egyúttal első Globális Ökofalu Találkozót épp a szenegáli Dakarban rendezték meg. Ennek összefoglalója az alábbi linken olvasható:

gen.ecovillage.org/sites/default/files/files/1_ges_supporting_documents.pdf.

A találkozóról szóló hétperces videó: youtube.com/watch?v=MG8KQRsdQWY.

40 országból érkeztek résztvevők. A rendezvény egyik kihívása volt a **szektorokon átívelő dialógus**, hogy a felülről lefelé irányuló kormányzati (pl. Szenegál) és az alulról jövő civil (pl. Findhorn) kezdeményezések híveinek értékrendje harmonikusan tudjon egymáshoz kapcsolódni és egymástól tanulni: a civil szféra azt, hogyan kell fősodratúvá tenni az ökofalu, alternatív életközösség irányvonalát, a kormányzati szféra pedig a Globális Ökofalu Közösség (Global Ecovillage Network, GEN) és a skóciai Findhorn közösség Gaia Oktatás (Gaia Education) alapítványától azt, hogy a részvételi alapú tervezés és az alulról kezdeményeződő vezetőség, önvezetés hogyan tud jól működni.

A szenegáli miniszterelnök kifejezte személyes és az államelnök elkötelezettségét, hogy támogatni fogják az ökofalu koncepció terjedését az afrikai kontinensen. A GEN tevékenységének és értékeinek támogatását a Környezeti Minisztérium államtitkára is megerősítette. A hab a tortán a tiszteletbeli kormányzati minisztériumi tanácsadó, [Youssou N'Dour](#) zenei sztár ígérete volt: boldogan szolgálna a Globális Ökofalu Közösség vevőközösségi nagyköveteként.

Észak-Amerika

Ecovillage Network of the Americas (ENA), ena.ecovillage.org, contact@ecovillage.org

Sirius Közösség, Massachusetts állam, USA

Weboldal: siriuscommunity.org

Közösségi oldal: [FB.com/siriuscommunity](https://www.facebook.com/siriuscommunity)

Videó: [youtube.com/watch?v=Xi65ajn8Cuc](https://www.youtube.com/watch?v=Xi65ajn8Cuc)

A Sirius közösség egy érett, stabilan működőképes ökofaluként és innovatív építészeti-energetikai technológiákban mutat példát.

A Sirius Közösséget 1978-ban alapította néhány korábbi Findhorn Közösség tag azzal a céllal, hogy egy Findhornhoz hasonló közösséget hozzanak létre Amerikában. Spirituális alapokon működik, de egy nem-vallásos módon: lehetővé teszik, hogy mindenki megtalálhassa a saját útját. Fontos számukra a tisztelet minden Élet iránt, ezért ennek jegyében ökológiailag fenntartható életvitelre törekednek és egy konszenzus alapú önkormányzási rendszert működtetnek.

A közösséget alapító amerikai házaspárok egyike számos alternatív életközösség kutatása és meglátogatása után költözött Findhornba egy évre, ahol szemtanúi lehettek a közösség egyedi gyermeknevelési módszereinek rendkívül pozitív hatásaira. Ezek hatására született a vízió, hogy egyre több fiatal nőhessen fel másképp.

Daniel Greenberg ezután megalapította a Living Routes („Élő Gyökerek”) elnevezésű szervezetet, mely a University of Massachusetts Amherst (umass.edu) együttműködésében az egyetem diákjainak külföldi tanulmányi programokat szervezett a világ ökofalvaiba, többek között a skóciai Findhornba, az indiai Auroville, az izraeli Kibbutz Lotan, a mexikói Huehucoyotl, a szenegáli EcoYoff, az ausztrál Crystal Waters ökoközösségekbe.

A tanulmányutak egyik tanulsága az volt, hogy a visszatérők már nem állították azt, hogy a másként élés lehetetlen, hiszen saját tapasztalatuk volt róla; továbbá már volt lehetőségük azon elgondolkozni, hogy a tapasztalataik alapján ők mit változtatnának a közösségükön, saját életükön. A programban összesen több, mint 1500 egyetemista vett részt, majd egy [homályos esetre hivatkozva](#) az Egyetem váratlanul megszakította az együttműködést és így a projekt lezárult. A program végeztével a házaspár 1998-ban beköltözött a Sirius közösségbe.

A közösség

A Sirius **spirituális közösség, oktatási központ és ökofalu** Massachusetts állam nyugati részén terül el, 1978-ban alapították. Két findhorni házaspár alapította, akik a findhorni közösség alapítójával, Peter Caddy-vel több felkérésnek is eleget téve, országjáró workshopokat kezdtek el tartani az USA-ban. Szinkronicitások (szerencsés egybeesések és véletlenek) közepette vették meg a 90 holdas területet.

A közösségi élet részét képezik a találkozók és rendezvények elején a közösségi ráhangolódások, a természettel való kapcsolat, a telihold meditációk, a jóga és chi kung a közösségi központban, illetve további rituálék.

30 lakójuk van, akik közé beleszámítják a tagokat, vendégeket és bérlőket. Bevételük nagyrészt turisztikai: évi több ezer embert fogadnak a kéthetes nyitottház-napokon, a havonta megrendezésre kerül Munka Csere Hétfvégéiken, az évszaknak megfelelő ünnepi étkezéseken, a vályogkemencés pizza partikon és az ún. „rota” étkezéseken, amikor a helyiek váltva készítik el a vegetáriánus, organikus, helyi alapanyagú ételeket.

Bevételük forrását képezik még az ökofalu-turizmuson kívül az oktatással kapcsolatos rendezvényeik, amik felölelik a permakultúra, a gyógynövények és a spirituális könyvklub területeit is.

Minden család maga válogatja meg az étkezését, de a közösségi konyha szigorúan vegetáriánus. Az önkormányzásban konszenzusos döntéseket hoznak a csütörtökönkénti Esti Találkozókon, ugyanakkor van egy Mag Csoport, aminek döntési jogköre van a tagság, a pénzügyek, a célok és irányok tekintetében; ezeket a döntéseiket bárki megkérdőjelezheti, amiket az Esti Találkozókon vitatnak meg, hogy aztán átgondolásra visszaküldjék a Mag Csoportnak.

140 ember tagja a Hearthstone Village névű szélesebb közösségnek, mely Sirius közvetlen közelében terül el. Ez részben azokból a tagokból tevődik össze, akik a családjuk gyarapodása miatt a közösségi, a családi és a professzionális életet, egyszerre mind a hármat már nem tudják fenntartani, illetve akik szeretnének a közelben, de nem a közösségben lakni.

Ezt az alapító az érett korú alternatív életközösségek természetes velejárójának tekinti; ez a közösségnek is lehetőséget biztosít, hogy a pszichológiai határait kibővítse és tartsa a volt tagokkal a kapcsolatot. Ennek érdekében hetente Hearthstone Konyha esteket tartanak a Sirius közösségben, ami nagyon eredményesnek bizonyul.

A Sirius közösség **innovatív megoldásai között található a szélturbinák, a napelemek, ökológiai építészettel készült épületeik**. Terveik között szerepel egy új vendégváró, egy meditációs tér, új oktatási programok és egy szomszédos telek beszerzése.

A közösség tagjai aktív munkatársai a NextGEN-nek, mely az Ökofalvak Globális Hálózatának fiatalokra fókuszáló ága. Víziónk, hogy az ipari társadalmak nem fenntarthatók és az ökofalvak bár jelenleg ekcentrikusnak, marginálisnak és irrelevánsnak tekinthetők, valójában a jövő útját jelentik.

Ithaca ökofalu, New York állam, USA

Weboldal: ecovillageithaca.org

Videó: youtube.com/watch?v=k4Zn8oVR4JY

Közösségi oldal: FB.com/pages/EcoVillage-at-Ithaca/341917376090

Alapító weboldala: liz-walker.org

Az Ithaca ökofalu a világ egyik legkiemelkedőbb ökoközössége.

Az egyetemekkel együttműködő, tudatos tervezésben mutat világon egyedülálló példát.

Az ithacai ökoközösséget 1991-ben alapították, jelenleg ez a legnagyobb ökofalu közösség Amerikában, egyik alapítója Liz Walker. Ithaca a híres Cornell University városa is egyben. Az „ökofalu” megnevezést az alapítók kifejezetten azért választották, hogy a globális ökofalvak közösségének tagjaként tekintsék őket.

Az első találkozásukon, az ötnapos Vízión Elvonuláson közel száz ember gyűlt össze, akik nem vezetőben gondolkodtak, hanem teamekben. Gazdálkodási, építési és oktatásügyi csoportokra osztották magukat, ezekre a területekre kezdtek el terveket kidolgozni az új helyi közösségük számára.

Egy non-profit szervezetet alapítottak és így **már a kezdetekkor társultak a városbéli Cornell Egyetemmel**. 400.000 akkori dollárt kampányoltak össze közösen pusztán azzal a felhívással, hogy egy ilyen vízióba szeretnének-e befektetni az emberek. Odafigyeltek az alapításra, az összegyűlt pénzből a nyári napfordulón vették meg a 175 holdas, művelésre alkalmas telket a város közelében, pontosan 1 évvel a vízió elvonulás után.

Ezt követően egy **egyéves tervezési periódus** vette kezdetét. Cornell professzorok, végzős hallgatók, háziasszonyok, építészek, ökológiai szakemberek és minden érdeklődő részt vehetett a folyamatban, aminek az eredménye többek között a 2014-ben készült, tízoldalas dokumentum lett, „A Fejlesztés Irányelvei” címmel (The Guidelines for Development, lásd

[scribd.com/doc/288191873](https://www.scribd.com/doc/288191873)), külön szekciókkal a talajhasználatra és vízgazdálkodásra, lakókörnyezetre, zöld épületekre, közlekedésre, gazdálkodásra és energiafelhasználásra vonatkozóan (lásd még egy összegző dokumentumot a tanulságaikról, melyet 2012-ben írtak, a [scribd.com/doc/288191994](https://www.scribd.com/doc/288191994) címen).

1996-ban megépítették az első együttlakásos szomszédságot (co-housing neighborhood), amikből nyolc épület az első nyitott ház napon porig égett. A **biztosításnak** köszönhetően azonban fedezni tudták az újjáépítést. Ma összesen három szomszédság ad otthont 100 háznak, amivel e tekintetben a fejlesztéseket befejezettek tekintik.

Három organikus farmmal rendelkeznek, mely víziójuk és missziójuk rendkívül fontos részét képezi. Közösségi támogatású gazdálkodásban („*Community-Supported Agriculture*”) dolgoznak, ami azt jelenti, hogy a vetési és növekedési időszakban fizetik a gazdákat, majd a betakarítás idején heti részesedést kapnak a terményből.

Első farmjuk, a Nyugati Menedék Farm (West Haven Farm), 11 holdas és 1000 embert táplál a betakarítási időszak során.

Második farmjuk 5 holdas, amit szintén egy lakó kezel. Ez egy önkiszolgáló bogyófarm, ahol eper, szeder, fekete áfonya és más hasonlókat szedhetők, ami így saját időt is igényel.

Harmadik farmjuk oktatási munkájukhoz is használatos. Amerikában a gazdálkodók többsége hatvan éves vagy idősebb, amit az ithacaiak félelmetesnek tartanak a jövőre nézve. Ezért a fiatal gazdák képzésére nagy hangsúlyt fordítanak. **10 holdas inkubátorfarmjuk mezőgazdasági startupoknak van fenntartva**, különösen olyan alacsony jövedelműek részére, akik más módon nem tudnának megművelhető földhöz hozzájutni.

Ezek mellett minden szomszédságnak, lakóközösségnek van egy vagy két közösségi kertje, ahol a lakók saját maguk is tarthatnak fent veteményest.

Amerikában az ingatlanfejlesztők általában egy házat építettek holdanként, sok útfelülettel és nagy területű garázsokkal, így az adott terület 90%-át felhasználva és a 10%-ot meghagyva természetes területeknek. A Sirius közösség alkotói demonstrálni akarták, hogy 10%-on is lehetséges élni és a föld 90%-a meghagyható természetes területként, valamint gazdálkodás céljára.

Ennek eléréséhez külön építésügyi eljárásra volt szükségük, hogy a házakat másfél méteres közelségre egymás mellé építhessék (angolul ez a „densely clustered housing” építési módszer). Az így megspórolt hellyel gazdálkodva parkszerű környezetet alkottak meg, gyümölcsfákkal, piknikasztalokkal, és gyermekek részére játszóterületekkel. Hetente háromszor közösségi

étkezéseket tartanak a szomszédságban vagy a faluban; számos partit és közösségi ünnepséget is tartanak az év során.

Ezt a lakó- és életközösségi típust ők angolul „co-housing model”-nek hívják, melyet nagyszerűnek tapasztaltak a privát és a közösségi élet harmóniájának megteremtéséhez.

A régióban katalizáló hatással voltak, főleg az egyetemmel való együttműködésen alapuló oktatási munkájukon keresztül. 2002-ben az Ithaca College professzorai megkeresték őket, hogy **közösen dolgozzák ki az egyetemen oktató „fenntarthatóság tudományát”** (lásd: ithaca.edu/mse és ithaca.edu/hs/depts/envstudies). Közös erővel elnyerték a Nemzeti Tudományos Alap támogatását, amivel el tudták indítani és 3 évig folytatni tudták a képzést. Nemzeti díjat is elnyert a Főiskola az élvonalbeli fenntarthatósági programjaiért.

Számottevő tapasztalatnak tartja ezt a folyamatot mind a Főiskola, mint az ökoközösség. Az ökológiában van egy olyan fogalom, hogy élhatás („*edge effect*”). Ez azt jelenti, amikor két ökoszisztéma találkozik, például óceán és tengerpart, erdő és mező. Ezekben a metszéspontokban él a legtöbb faj és a legtöbb biológiai tevékenység is ezeken a területeken zajlik. Így érezték az ökofalu dolgozói a Főiskolával: előbbieket a fiatal felnőttek oktatásában lettek jobbak, utóbbiak a hallgatók fenntarthatósági folyamatokban való aktív részvételének megteremtésében.

Ithaca ökofalu vezetőinek céljai között szerepel a tudás átadása. A Tompkins Vidéktervezési Osztály meginvitálta őket, hogy együtt pályázzanak az Amerikai Környezetvédelmi Ügynökségnél (EPA), hogy elképzeléseiket oktatási keretek között Klímaügyi Mintaközösségként („*Climate Showcase Community*”) adhassák tovább. Az engedélyt megnyerték, ami közel 4 évig biztosította ebbéli működésüket, melynek során egy projektteammel, tervezőkkel, építészekkel és kivitelezőkkel működtek együtt.

Ennek köszönhetően a *Harmadik Lakáscélú Ökofalu Kísérlet*, angolul *TREE* nevű, harmadik lakóközösségük extrém energiahatékony otthonokkal lett kialakítva, melyek némelyike megfelel a német passzív ház előírásoknak. Az otthonok egy része **nettó nulla energiefelhasználású**, azaz több energiát termel, mint amennyit igényel. Ithaca hideg klímájában ezt különösen nagy eredménynek tartják, és bebizonyították, hogy ez nem kerül sokkal többbe a hagyományos építészetnél. Ezzel hatékonyan részt vállalnak abban az országsszerte való törekvésben, hogy 2050-re 80%-kal csökkentsék Amerikában a széndioxid-kibocsátást.

A projektteammel azon is dolgoznak, hogy a Sirius közösség által bizonyított alternatív életközösség- és életmodellt hogyan adhatnák tovább, hogyan működtethetnék ezek a modellek különböző jövedelemszintű emberek között, illetve városokban, városok széléin. Ennek érdekében az elmúlt három évben számos konferencián is tartottak előadást, arra fókuszálva, hogy az *elveket és az értékeket* megszeressék a hallgatósággal, ugyanis azt

figyelték meg, hogy bámulatos, hogy milyen változások tudnak végbemenni, amikor ez emberek megértik ezeket és látják az élő példákat. Ezt is az élhatás élményének tartják, számos tanulási lehetőséggel a helyi önkormányzatok, a helyi üzleti érdekeltségek és a magukéhoz hasonló alulról jövő kezdeményezések számára egyaránt.

A Farm - Tennessee állam, USA

Weboldal: thefarmcommunity.com

Videók: youtube.com/user/thefarmcommunity/videos

Társoldaluk: www.thefarm.org

Közösségi oldali online csoportjuk: FB.com/groups/109117739134452

A Farm a világ egyik legrégebbi ökofalvaként mutat példát alternatív szülészetben, üzleti ökológiában, jogi előírásoknak való megfelelésben, energiatermelésben és -felhasználásban.

1971-ben 300 hippie idealista érkezett 60 színes iskolabusszal az amerikai Tennessee állam közepére. Az volt a missziójuk, hogy valami náluk nagyobb részét képezzék, hogy egy békés és spirituális utat képviseljenek, és hogy változást hozzanak a világba.

Az egyik alapító Albert Bates környezeti jogok ügyvédje, aki 40 éve él a farmon. Munkásságáért életműdíjat is kapott. Évekig a GEN (Globális Ökofalu Hálózat) elnöke volt. Annak a babyboomerek után született hippie generációnak a tagja, akik már felismerték a háborúk és a fogyasztás alapú civilizáció hiábavalóságát és egy másfajta élet akartak élni, magasabb tudatállapotok felé szándékoztak törekedni.

A Farm közössége természetközeli életet, falugazdaságot, bartergazdaságot akart (mai szociológiai szakkifejezéssel őket hívjuk zöld kulturális kreatívoknak). Ők már akkoriban felismerték az *Establishment* létezését, a már akkor sci-fibe illő fegyverekkel rendelkező militarista nemzetbiztonsági állam etikai határokat feszegető működését.

Egy szorosan összekapcsolódó közösség volt az álruk, amit úgy határoznak meg, hogy ha egy gyerek egy felnőtt kezért nyúl, ne kelljen amiatt aggódni, hogy ki is az a felnőtt. Ahol a szomszédok közötti veszekedéseket a többi barát mediációja vagy a racionális megoldások oldják meg. Ahol senkinek nem kell aggódnia, hogy barátságokat vagy támogatást veszíthetne el, mert a szoros kötelék összeköt. *(a csoportdinamikából tudhatóan ennek hátránya, hogy a tudatossági szint sem emelkedhet túlságosan magasabbra a többiekéhez képest, ezen kötelék miatt - a szerk.).*

A Farm a nemzeti jogi és adórendszer minden intrikáját úgy oldotta meg, hogy elérte vagy meghaladta az elvárásokat. Helyi iskolájuk semmilyen támogatást nem kapott sem az államtól, sem a helyi önkormányzattól, mára azonban a régióbeli otthonoktatásos iskola-hálózatok („home school network”) központja lett, évi 1000 diákkal.

A klinika és gyógyszerár (thefarmmidwives.org), amelynek szülésznőit először száműzöttként tekintette az állami egészségügy, mára olyan szolgáltatási színvonalat jelentenek, mely saját, működési jogosítvánnyal rendelkező fiziológusaival, sürgősségi orvosával és szülésznőivel számos módon felülmúlja az amerikai nemzeti egészségügyi rendszer által előírt minőségi követelményeket (egy elismert **alternatív magánszülészeti klinika** lett). Ezeken a területeken gyakornokkal és képzésekkel is foglalkoznak.

Szinte mindenféle szervezeti struktúrát használnak az üzleti ökológiájukban, melyekkel elektronikai készülékeket, organikus élelmiszereket (pl. tempeh), könyveket és média termékeket exportálnak globálisan.

Kezdetben a legkezdetlegesebb házi módon készítettek a napenergia gyűjtésére és felhasználására alkalmas eszközöket. Ma **az országos áramhálózatnak értékesítik** a természettől ingyen kapott napenergiát.

Biofaszenükkel nettó ötször annyi üvegházhatást okozó gázt kötnek meg, mint amennyi a lakó, üzleti és vendégegységek évi kibocsátása. Ehhez főként saját égetőkemencéikben szénre égetett bambuszt használnak.

Úgy tűnik, az idő számos gondolatukat beigazolta. A béke, az alternatívenergia-technológiák, a civil jogok, a szólásszabadság, a meditáció, a jóga, az organikus gazdálkodás, a permakultúra és az ökofalvak mind olyan területei az életnek, melyekben előharcosok voltak az 1960-as, 1970-es évekbeli nyugati világ számára. Azóta 4 generáció él együtt a Farmon és amit igazi elismerésként tekintenek, hogy nem a 320, karavánokkal érkező fiatal az első generáció, hanem a szüleik, akik tíz évre rá felismerték, hogy milyen csodát alkottak utódaik és így maguk is beköltöztek az ökofaluba.

Fontosnak tartják az erőszakmentességet és azt figyelik meg, hogy a világ számos pontján fejét felütő erőszakmentes mozgalmaknak mind van egy közös célja, egy új társadalom létrejöttének elősegítése.

Problémák, amelyekkel küzdenek

Gondot jelent számukra az egyre emelkedő ingatlanadó (mellyel Albert Bates szerint a militáris állam a perifériáról a centrumba szívja el a javakat). Emiatt lakóiktól havi bérleti díjat kérnek,

ami megnehezíti a diákhitel terhétől és az egészségügyi biztosítás hiányától szenvedő, belépni szándékozó fiatalok életét. Kevés munkahely van a vidéki területen, üzlet létrehozásához pedig a vevőkör a messzi városokban helyezkedik el. *(Ezek szerint az értékesítésük gyümölcsözősége vagy a bevételek elosztása sajnos mégsem olyan példaértékű, az anyagi összetartás nincs meg - a szerk.).*

Problémát jelent az, amikor a gyerekek felnőnek. Pénzre, munkára van szükségük. Mivel Amerika 1984-ben felhagyott a közösségi gazdaságok politikájával, ezért az ökofalu gyermekei úgy nőnek bele a felnőttek országos világába, mint ha újra újszülöttekké válnának. Néha egy barát vagy rokon a közösségben képes őket felbérelni, de gyakrabban alakul úgy, hogy egy közeli város szupermarketjében vagy üzletében vállalnak munkát, vagy ha van főiskolai oklevelük, azzal utaznak távoli nagyvárosba munkát találni. Ezek gyötrelmes trendek. Még nem sikerült reménykeltő megoldást találniuk. Reménykednek abban, hogy több fiatal vállalkozó lesz, de nem tudják őket támogatni és a lokális bankok is a legritkábban támogatják őket.

Albert Bates szerint az ő generációja MÉG megtehetette, hogy kivonul a világból és alternatív utat mutat. A mai generációknak örömmel és reménnyel adják át a tudást, a konszenzusos önkormányzásbeli tapasztalataikat, a tiszteletüket a természet szakralitása iránt, az egészséges étkezésben szerzett ismereteiket, a társadalmi önkéntesség iránti elkötelezettségüket.

A Forrás - Jamaika

Weboldal: TheSourceFarm.com

Videó: thesourcefarm.com/category/source-farm-farm

Közösségi oldal: [FB.com/TheSourceFarm](https://www.facebook.com/TheSourceFarm)

A Forrás a spirituális alapú működés elképesztő gyümölcsözőségében és különböző etnikumok hosszútávon békés együttélésében mutat példát.

A Forrás Farm Alapítvány és Ökofalu egy multikulturális, intergenerációs ökofalu Johns Town városában helyezkedik el, a Szent Tamás parókián, Kingston főváros szomszédságában.

A közösség ökológiai missziója és víziója, hogy tisztelje a természetet, annak rendszereit és folyamatait, megőrizze a vadélelket és a botanikai élőhelyek épségét, és olyan életmódot folytasson, ami pusztítás helyett inkább regenerálja a farm környezetének integritását.

Nicola Shirley-Phillips, az egyik alapító. Háromgyerekes jamaicai anyuka gyermekeként az amerikai Philadelphiában nőtt fel, ahol felnőttként két éttermet vezetett és számos fejlesztési projektben vett részt a nagyobb közösségben. Ökofalvokról először egy tradicionális afrikai akan

paptól hallott egy tanácsadás során, melynek során megtudta, hogy a jövőben tagja lesz egy csoportnak, mely el fog indítani egy falvat és azt követően idővel ott fog élni. Ekkor még nem tudott ezzel a látomással mit kezdeni, a lehető legtávolabb állt tőle mindez.

Éttermeiről könyv is készült „In Her Shoes” címmel, melyből a Twentieth Century Fox filmgyár azonos című [mozifilmet](#) is készített 2005-ben (magyarul „[Egy Cipőben](#)” címmel), többek között Cameron Diaz-zal a főszerepben. Ezt követően az éttermek világa úgy megváltozott, hogy az ökofalu leendő alapítója azt már nem bírta tovább.

Családi erővel közösen vettek egy jamaicai telket, belső sugallatokra és álmokbeli üzenetekre is hallgatva. Közben elkezdett egy közösségi gazdálkodásfejlesztési egyetemi mesterképzést, melynek záródolgozatához egy varrónői szövetkezetet hozott létre Jamaicában a helyi tinédzser anyák számára. Egy barátja pedig, mint kiderült, részt vett már néhány természetes építészetről és alternatív életközösségekről szóló workshopon és elvonuláson, és olyan, számára akkor még idegenül csengő szavakat említett, mint **ökofalu, fenntartható életmód, természetes építkezés, ökológiai gondnokság.**

Ekkor jött el a végső felismerés, hogy őt az élet egy közösség megteremtésére hívja, és így kezdtek el összegyűjteni a tudást egy jamaica ökofalu létrehozásához. Elfogadta az élet meghívását és ezzel elindult a Hős Útján.

Az ökofalu megalkotásában az amerikai észak-karolinai ökoközösség nyújtott támogatást. Vízión, energia és teremtő potenciál, ezek az érzések járják át az alapítót és az aktív, inspirált résztvevőket. Az ökofaluvál az alapítón keresztül a hely szelleme (ahogy ő fogalmazza, *az ősök*), számos ember lelkének teszik lehetővé, hogy életük misszióját és vízióját ebben a jamaicai közösségben éljék meg. A látogatók is csodájára járnak a helynek: nem akarnak elmenni.

A családok és barátok együtt élő és együtt dolgozó hálózatából felépülő mintafaluban számos dolog létrejött: **közösségi konyhák, természeti iskola, hálózattól független települési életmód, organikus építészet (földzsák házak), organikus gazdálkodás, gazdálkodói piac a fővárosban, tudásátadó táborok (jnht.com/news/archives/taino_chief_hosts_educational.php), nyári olvasási és művészeti programok, vasárnapi ebéd programok, jamaicai fenntartható gazdálkodási vállalkozási program** (amire a USAID-től támogatást is sikerült elnyerniük), és számos közösségfejlesztő projekt a Szent Tamás parókia térségén belül.

A közösség magja

13 család él a közösségben. Földzsák házakban élnek, közösségi konyhát használnak, amihez egy részidős szakács szolgáltatásait együttesen bérelik. Együtt étkeznek, de nem minden

étkezésein. **Döntéshozatalhoz formális konszenzust működtetnek és a Ji Ching-et is eredményesen használják.** Havi munkapartikat rendeznek, besegítenek a farmon és kölcsönösen segítenek egymásnak az olyan projektekben, amik túl sok energiát igényelnek. Közösségi iskolát működtetnek, ahol egy-egy személy heti 1-2 órát tanít.

Néhány tanulságuk, amiket a leendő új tagokkal kapcsolatban a frissen alapuló ökofalvaknak javasolnak:

- Nyugodtan merjenek nemet mondani a potenciális új tagoknak!
- A közvetlen közösségnek időre van szüksége az új tagok adoptálására.
- Az új tagoknak be kell tartaniuk a közösségi egyezményeket.
- Az új tagoknak meg kell róla bizonyosodniuk, hogy szeretetenergia veszi őket körül az együttélés során, mert erre szükség lesz a „viharak átvészelésére”
- Az új tagoknak fontos, hogy tiszteljék a már korábbról fogva ott élőket, használják ehhez a lélek erejét.
- Kipróbálásra javasolják a rendelkezésre álló, már jól bevált módszereket az együttélés és a munka során.
- Folyamatos tervezést és újratervezést javasolnak a kommunikációs és munkafolyamatoknak.
- Hivatásos szakembereket javasolnak a földdel kapcsolatos tervezési és kivitelezési munkákhoz, amivel hosszú távon jelentős költségek kerülhetnek el.
- Javasolják, hogy az új közösségek konfliktusok és nehézségek esetén ne vegyék túl komolyan a dolgokat.

A jamaikai közösség kiemelkedő eredménynek tartja és büszke arra, hogy a rabszolgaságból nem is olyan rég felszabadult afrikai származásúak és a brit elnyomó rendszerekből felszabadult jamaikaiak tartós békében, erőforrásaikat összeadva együtt tudnak élni és dolgozni náluk egy közösségben az elmúlt 8 évben, mely számos konfliktussal és ezek rendezéséhez szükséges hivatásos tanácsadóval és szakértővel járt! Ezt a belső és interperszonális harmóniára törekvést kulcsfontosságúnak tartják a látványos külső eredményeik mögött.

Earthaven Ökofalu - Asheville, Észak-Karolina állam, USA

Weboldal: earthaven.org

Közösségi oldal: fb.com/earthavenecovillage

Videó: tinyurl.com/earthavenvideo

További információk: ic.org/directory/earthaven-ecovillage

Az Earthaven érett döntéshozatali eljárásokban, a szociokratikus szavazásban mutat egyedülálló és a közösségi támogatású gazdálkodásban figyelemre méltó példát.

Az Earthavent az emberek és a Föld iránti törődésnek szentelték, melyet egy holisztikus, fenntartható tanulási és életmód-kultúrán keresztül kívánnak megmutatni a világnak.

Passzív-szolár, földtégla házakban élnek; esőfelfogó fém tetőkkel, komposztáló toalettakkal. **Workshopokat kínálnak permakultúra-tervezés, természetes építészet** tematikákban és további **ökológiai és társadalmi fenntarthatósági** témákban. Az USA többi északi részével ellentétben az Appalache-hegység oldalában való elhelyezkedésüknek köszönhetően bőséges a csapadékellátottságuk és a napos órák száma is.

Az egyik társalapító Chuck Marsh, az egyik hosszú távú tag Diana Leafé Christian. Christian specifikus érdeklődése az, hogy hogyan kezdenek el emberek ökofalvakat és hogyan jutnak túl a kezdeti konfliktusokon, mivel a kezdetekkor sokszor különböző feltételezések élnek arról, hogy mi kellene, hogy legyen a közösség célja és ezek ráadásul sokszor *különböző paradigma-rendszerekkel vannak megtámasztva*.

A közösségalapítás kezdeti időszakában felmerülő konfliktusok okaiba belevehetjük azt, amit szervezetfejlesztésből ismerhető **Lievegoed-modell**ből ismerhetünk, hogy különböző életszakaszokban új igények jelennek meg és különböző szükségletek erősödnek fel, illetve amit a **spiráldinamika** modellből ismerhetünk, hogy életünk különböző területei problémáinak megoldásában különböző tudatossági szinten állunk. Ugyanazokat a közösségi problématerületeket is különböző igény- és szükségletszintekről közelítjük meg és ha ezen modellek ismeretének hiányában is, nem értjük a másikat, az igencsak sok veszélyt tud okozni. Részleteiben ezeket ebben a könyvben nem tudjuk kibontani, viszont ez is tükrözi, milyen életfontosságú lenne a professzionális szervezetfejlesztési tanácsadás az ökoközösségek megalapításakor, hiszen sok közösség úgy formálódik, mintha ennek már nem lenne egy összes buktatójában és megoldásában kidolgozott több évtizedes tudománya...

Az ingatlantulajdonlás az első kérdéses pont. Az Earthavennél a **tagként is jelenlévő tulajdonosok** jelzáloghitellel rendelkeztek az ingatlanon, amit az új tagok csatlakozási díjából igyekeztek fedezni. Ez azonban nem volt elégséges. Ekkor a tagok megalapították a Földrészvények Alapot („Earthshares Fund”), amibe a tőkét kölcsönökkel gyűjtötték be. Ezt használták azokban az években, amikor nem volt elég új tag, hogy a telektulajdonosok által támasztott törlesztési díjat kifizessék. 2004-ben kifizették a telektulajdonosokat, 2006-ben az Alap kölcsönadóit.

A korai években problémákat jelentett még a lakhatás (sátrakban, ideiglenes otthonokban laktak a közösség lakói) és a munkahely, az önfenntartáshoz szükséges bevételek hiánya. Ezért 1990-ben néhány fiatal férfin keresztül megalapították az Erdőgazdálkodás Szövetkezetet („Forestry Co-op), amivel fenntartható fakitermelést és fenntartható erdőgazdálkodást valósítottak meg, és

napenergiával működtetett passzív házakat (passzív-szolár házakat) építettek a leendő új lakóknak.

Az ehhez szükséges tárgyi eszközöket kölcsönből fedezték, a szellemi javakat autodidakta módon sajátították el, önmaguknak minimális fizetést adtak. Számos otthont építettek, de így is pénzügyi nehézségeik voltak. Hat és fél év közel nullszaldós működés után bezárták az üzletet. A tapasztalat viszont eladható készségeket eredményezett számos fiatal tagnak olyan területeken, mint az ácsmesterség, házépítés, elektronikai műszerészet, napkollektor tervezés és kivitelezés, víz- és gázvezetékszerelés és fenntartható erdészet, biodinamikus közösségi támogatású gazdálkodás („**Community-Supported Agriculture**” vagy CSA farming”).

Egy további probléma a fiatalok és idősek, illetve a családban és gyermekek nélkül élők között, az a gyerekek elhelyezése a nyugalom hiánya miatt. Emiatt az Earthaven közösségben számos gyermeket fiatal pár el is hagyta a közösséget. Ezt egy **Családbarát Javaslatok** („Family Friendly Proposals”) nevet kapott írással kezdték el megoldani, melyet hosszú viták és tárgyalások után elfogadtak, így ma már számos kiskorú népesíti életenergiával és vidámságával a közösséget.

Döntéshozatal

A megoldott különbségek egyik további területe volt a találkozások és a döntéshozatali folyamatok kultúrája. Az alapítók többsége spirituális és ökológiai érdeklődésű gyermektelen kései negyvenéves volt a telekvásárlás idején, akik között erős baráti, érzelmi, jövőképbeli kapcsolódás volt, amely a döntésekkel és üzleti működéssel kapcsolatos találkozók során is lehetővé tette az extrém érzelmek megélését. Az újonnan érkező fiatal tagok azonban külsőnek számítottak ehhez a körhöz képest, zavarta őket a sok heves érzelem, a kakaskodás és az aktuális alfahím-verseny, továbbá, hogy szüleik és nagyszüleik korabeli emberektől kellene mindezt elviselni.

A fiatalok céltudatosabban a tárgyon akarták tartani ezeket az üzleti találkozókat, melyek rövidebbek lennének, illetve ahol a következő megoldandó lépést egyeztetnék és a közösségi célok módszeres megvalósításán dolgoznának. A magcsoporthoz nem tartozó, azokhoz képest magukat kirekesztettnek érző, újonnan jött és fiatalabb életszakaszban élő tagok a közösség és összekapcsolódás érzését a közös együttműködés során és a kitűzött célok közös megvalósításának eredményeként tudják megélni. A többi érzelmet pedig a szakmaibb jellegű üzleti találkozóktól független társadalmi találkozókra és tevékenységekben tudják elképzelni és jól megélni. Tehát bár időigényesebb, külön kell döntéshozói-üzleti és külön társadalmi-”érezzük-jól-is-magunkat” típusú találkozókat tartani, elégséges gyakorisággal mindkettőt.

A döntéshozási mechanizmusban a legutóbbi időkig Earthavenben a konszenzust működtették, amikor bármelyik tag megvétózhatott egy döntést, negatív következmények nélkül. Ökofaluként az egyik legvitatottabb terület a tapasztaltabb idősebbek és a tanultabb fiatalok között a földgazdálkodás volt, hogy mennyi telekhányadot adjanak lízingbe a lakóknak kisgazdálkodásra és milyen módszerekkel működtessék az erdőgazdálkodást, ugyanis a fiatalok és az idősek között eltérő értelmezéseket kaptak a saját előírásaik. A vétójog miatt a döntéshozatal 2007 és 2010 között nagyon lelassult, a találkozók érzelmektől fűtöttek voltak és számos tag elbátortalanodott és reményvesztetté vált, számos fiatal tag befejezte a találkozókra járást, sokan otthagyták a szövetkezetet.

Azonban az egyik megmaradt fiatal tag révén megismerték a konszenzusos döntéshozatal alternatív módjait és leleplezték a „kisebbség önkényuralma” típusú működést. Így 2012 óta három radikális változást vezettek be a döntéshozatali eljárásban. Jelenleg egy **speciális szociokratikus szavazással** döntenek és ha valami 85%-os támogatást kap, akkor átmegy; ha kevesebb, mint 50% mond igent, akkor nem megy át. Az 50% és a 85% közötti esetekben egy sorozatnyi találkozót tartanak, ahol csupán néhány igennel és néhány nemmel szavazó vehet részt. Ekkor ugyanarra a témára dolgoznak ki egy új javaslatot. Ha ez nem lehetséges, akkor az eredeti javaslat kerül vissza 66%-os (kétharmados) szupertöbbségi szavazásra. Ez az utóbbi változtatás hatalmas előrelépést eredményezett a közösség szintű jólétben.

Előrelépések

A fiatal tagok konzisztensen úgy viselkedtek, ami tudatosság, önbizalom, vezetői képességek és integritás meglétéről árulkodik az idősebbek közé tartozó Diana Leafé Christian számára. Ma úgy tűnik, megtalálták az egyensúlyt az ökofalu alapjait megvalósító idősebbek és a folyamatos életképes és megújulásképes működést biztosító fiatalok között.

2015-ben két fiatal tag kölcsönt gyűjtött a régi tagoktól és barátaiktól, hogy megvásárolja két távozó tagtól a házukat és az infrastruktúrát. Az egyik tag így életre keltett egy kicsi, mezőgazdaságilag nem teljesen kiaknázott területet, míg a másik egy tehenészetet akart építeni, amivel ma már szállást és étkezést biztosít külsős látogatóknak. Mivel nem minden tag vegetáriánus, itt hangsúlyt helyeznek a **tudatos hentességre („conscious butchery”)**, melyről azóta már workshopot is tartanak.

Egy másik fejlemény, hogy a fiatalabb és az idősebb generációk együtt összeadták a pénzt egy megújuló hálózatfüggetlen energiaellátó rendszerre, ami javítani fogja az elektromos áram ellátottságot.

Számos fiatal szülő elindított két közösségi gyermekmegőrzési és otthoniskoláztatási programot a tagok és a külsős szomszédok számára.

Dél-Amerika

Council of the Americas Sustainable Settlements (CASA), casa.ecovillage.org,
info@ecovillage.org

Favela da Paz - Sao Paolo, Brazília

Weboldal: faveladapaz.wordpress.com

Videók: faveladapaz.wordpress.com/videos-2

A „Favela da Paz” önellátó favellaprojektként és békefavellaként mutat példát a világ favellái és nyomortelepei számára.

Az ENSZ felmérései szerint a világ több, mint fele városokban él. 2050-re a világ kétharmada városokban fog élni. Ennek egyik következménye, hogy a városi nyomornegyedek mérete és száma is nő. Ma a világon egy milliárd ember él nyomornegyedekben. Latin-Amerikában ez a lakosság kicsivel több, mint egy ötödét, 24%-át teszi ki. Az ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) szerint a városi lakosságot az emelkedő élelmiszerköltségek, a nyersanyagok szűkössége, erőszak és bűnözés fenyegeti *(ezekre a városi, regionális és nemzeti szintű komplementer valuták lennének a rendszerszintű, az egyik elengedhetetlenül szükséges végső megoldás - a szerk.)*.

Az ökofalu koncepció olyan vidéki falvakra és városi közösségekre utal, melyek emberi léptékűek. A városi nyomornegyedek fenntarthatóbb és biztonságosabb helyekké válnak, amikor az emberek ráébrednek hatalmukra életük irányítása felett, hangot kapnak a közösségi ügyeik intézésében, kevesebb erőforrást használnak fel és mikor megtanulják, hogy élelmiszer- és energiaszükségleteik egy részét hogyan hozzák létre ők maguk.

Az ökoközösség mozgalom egyik példája Favela da Paz. Jardim Angelát, egy 800.000 fős nyomornegyedet az ENSZ a világ egyik legbrutálisabb lakókörnyékeként tartotta számon az 1990-es években. A hivatalos város lakói alig tudnak valamit erről a világról, azon kívül, hogy veszélyes hely. Amit nem tudnak, az az, hogy az emberidegen városközpontokkal szemben a favellákban **az emberek névről ismerik egymást és abban segítenek egymásnak, amiben csak tudnak.**

A „Favela da Paz” az **önellátásról szóló modell értékű projektté** nőtte ki magát. Alapja, hogy a zene közösséget épít és kifejezi a lélek szabadságát a nyomorteljes körülmények ellenére. Ennek egyik részidős kezdeményezője a 41 éves férfi Claudio Miranda. Itt nőtt fel, egy olyan helyen, ahol 20 éve nem volt szeméthyűjtés, mert a település létezését hivatalosan nem ismerték el. Drog, verekedések és rendőri razziaák voltak állandóan. Ritkán lehetett tudni, hogy az utcai

bandák vagy a razziázó rendőrök a veszélyesebbek. Claudio szó szerint a zenének köszönheti az életét. Konzervdobozokon tanult meg zenélni, amivel kis együttest is alapítottak. Egy rendőri razzia során rendőrpisztollyal a feje mellett, a hangszereken való zenéléssel kellett bizonyítania, hogy sajátja a hangszer, az életéért játszott. Ma 40 hangszeren játszik és együttese szerte az országban szerepel (weboldaluk: poesiasambasoul.com.br).

Szülei házában egy zenés pincét alakított ki, ahol órákat is ad; apja mindig támogatta. Zenei iskoláján már több száz gyerek és fiatal felnőtt nőtt fel az 1990-es évek óta. Sokuk a zene hatására abbahagyta a kábítószerrel való üzérkedést és fogyasztást és a **zenében talált értelmet az életének**. Egyre több ember zenélt, de eleinte nem volt lehetőségük felvételeket készíteni. Sikereik hatására azonban mára már **nyolc professzionális stúdiójuk** lett, és 300 zenészt fogadnak minden hónapban. 2010-ben megrendezték a **Favella Zenei Fesztivált** 30 zenekarral, mely óriási sikernek bizonyult. Arra ösztönzi ez a helyieket, hogy békében éljenek egymással.

Kereste a lehetőséget, hogy a gyerekek megtalálhassák az álmaik kifejezéseinek eszközeit és így megtalálhassák az útjukat az életben. **Permakultúrakerteket építenek a favella házaiban** és videó- és filmmunkákat is biztosítanak a gyerekeknek.

Néha van elektromosságuk, de nincs vizük, néha fordítva. Az élelem egészségtelen, szinte soha nem látnak zöld növényt. A gyerekek az épületen belül kell, hogy játszanak, mert odakint drogdílerok és bandák járnak, és mivel a házak nincsenek bejelentve, a kormányzat bármikor leromboltathatja azokat.

Családja és zenekari barátai a kezdetekben összegyűjtötték kevéske pénzüket és finanszírozták útját a portugáliai Tamera ökoközösségébe (*Tameráról lásd az [Okofalvak Európában c. dolgozatot a \[tinyurl.com/okofalvak\]\(http://tinyurl.com/okofalvak\) c. oldalon](http://OkofalvakEurópában.c.dolgozatot)*), itt ismerkedett meg először a permakultúra, a szegényes körülmények között is megvalósítható napenergia-hasznosítás és az ökofalvak lehetőségeinek világával. **Jardim jól élt a lehetőséggel és visszavitte a gyógyító tudást a közösségnek.**

Ez biztosította a lehetőséget számára egy álmra, egy vízióra, hogy ezeket használva helyi utcaközössége - 3000 ember - kiteljesedettebben tudna élni zöldebb környezetben, nem gazdagon, de függetlenül és szabadon, boldogabban. **Hazatérve elindult a Hős Útján**, és kezdetnek megírta a Favela da Paz című szamba zenét, mely sláger lett és útjára indította az álmot. Az angliai Lush vállalat (kézi készítésű kozmetikumok), a Sao Paulo-i Elos Center és a portugál tamerai képzőközpont, a [Global Campus](http://GlobalCampus) pénzt, nemzetközi know-how-t és segítőket adtak a vízióhoz. **Tamera a pénzt internetes tömegfinanszírozással teremtette meg a projekthez (crowdgift.ca/GlobalCampus).**

Családi ház favellájuk, mely generációnként kapott egy-egy új emeletet, **ökológiai modellházzá** vált. Európából érkező segítők napenergiás zuhanyzót építettek. A melegvíz lehetőségének híre hatalmas hírre tett szert a környéken. A háztetőn permakulturális kertet építettek, melyet az éghajlaton bőséges esővíz automatikusan táplál. Az utcán, ahol soha nem volt zöld, az emberek elkezdtek a gyümölcsök-zöldségek magvait gyűjteni, hogy az a tetőkerten csírázhasson. A tameraiak egy **mini biogáz üzem**et építettek számukra, mely a helyi ökomozgalom-alapító szavai szerint olyasmi módon működik, mint egy mesterséges tehéngyomor: **a rothadó étel metán gázt termel, melyet főzéshez-sütéshez elégetnek**. Szomszédaiaknak mindig szívesen mutatják a fejleményeket és sokszor a gyerekeket is meghívják, hogy biztonságos közegben együtt lehessenek és játszhassanak (ökofalvaknál használatos módszer a gyakran tartott Gyerekek Napja, amikor az új generáció van a közösség figyelmének központjában).

Sok éven keresztül havonta rendeztek olyan koncerteket, melyekre meghívták a kerületbeli, környező iskolák gyerekeit. Az egyik ilyen rendezvényen, Oázis Játékot játszottak. Megkérdezték a bűvös kérdést a helyiektől (*amit Bernard Lietaer kiegészítőpénznem-szakértő is fel szokott tenni, amikor helyi pénz vagy funkcionális komplementervaluta-rendszer készítéséhez kéri tanácsát (pl. a Dora Litvániában, lásd magyar feliratos előadását a tinyurl.com/LietaerLitvania videón - a szerk.): „Mi az, amire a leginkább vágytok?”*). Kevés társadalomfejlesztő, közösségtervező teszi fel ezt a kérdést. A válasz meglepően egyszerű volt. Újra játszhassanak a gyerekek a közterületeken és hogy lennie kellene néhány fának a környéken és végül, hogy kellene, hogy legyen szeméthyűjtés. Ennyivel indult útjára a teljes környéket megmozgató kezdeményezés.

2014 februárjában ünnepelték a közösen megalapított játszótér megalapítását, népzenei fesztivállal, szambával és egy újhelyi piaccal, ültetett fákkal, melyek bár még kicsik, máris megvolt az első közösségi gyümölcsbetakarítás! Megvalósult az is, amire sokan fél emberéletnyi időt vártak: a város ténylegesen elküldte az első szeméthyűjtő teherautót!

A közösség zenész alapítójának álma az, hogy **minden favella békefavellává** alakuljon át.

Információk és videók angolul:

tamera.org/project-groups/global-peace-work/global-campus/brazil/

Videók portugál nyelven:

1. [youtube.com/watch?v=d_TUpbxU8t8](https://www.youtube.com/watch?v=d_TUpbxU8t8)
2. [youtube.com/watch?v=3dD4InuPoys](https://www.youtube.com/watch?v=3dD4InuPoys)

Tenonde Pora - Brazília

Videó: youtube.com/watch?v=ydSB6NScwa0

Közösségi oldal: [FB.com/cecitenonde](https://fb.com/cecitenonde)

Tenonde Pora az anyákat bevonó oktatásban, hagyományörzésben, a spirituális és világi közösségvezető párhuzamos meglétének fontosságában mutat egyedülálló példát.

Tenondé Porã őslakos törzsének közössége Sao Paulo városban él, és tagja a latin-amerikai ökofalu hálózatnak (casacontinental.org/?lang=en).

Henny Freitas 2008 óta kutatta és dokumentálta a dél-amerikai és óceániai alternatív életközösségeket. A 2012-es Kolumbiai „Llamado de la Montaña” nevű fenntarthatósági konferencián (llamadodelamontana.org) résztvevője volt a CASA („Council of Sustainable Settlements of the Americas”, A Nyugati Félteke Fenntartható Közösségeinek Tanácsa, casa.ecovillage.org/en) megalapításának, továbbá a GEN hírlevelének egyik fő munkatársa.

Braziliában a portugálok 1500-as évekbeli érkezése előtt kb. négymillió őslakos élt ezer különböző törzsben, szétszórtan, mélyen az erdőkben. 1957-re Darcy Ribeiro antropológus becslése szerint ez a szám kétszázezerre csökkent. Az ezredfordulóval azonban 3.5%-os növekedés vette kezdetét az őslakosság körében. Szakemberek vitatják, hogy ez a jobb életkörülmények és az elkülönített területek következménye, vagy az érintettek tudatos döntéséé.

Tenondé Porã a három guarini etnikum, törzs egyike. Sao Paulo városának 96 kerülete közül az egyik legnagyobb és legzöldebb kerületben élnek, mely helyére azonban a megapolisz harmadik repülőterét tervezik.

A Tenondé Porã közösséget 1930-ban alapította hat család. A törzs szerte Latin-Amerikában élő tagjai itt egyesülhettek, egy számukra hatóságilag elkülönített területen. Ma 120 családból, 700 főből állnak, 26 hektáros területen. **Vezetőik régebben mindig spirituális vezetők, sámánok voltak. A brazil hatóságok felé azonban külön vezetőt is választanak**, akinek elsődleges feladata a helyiek jogainak biztosítása, hogy a kultúrájuk és hagyományaik megfelelő megértésre találjanak.

Számukra a kultúra a legfontosabb: elmondásuk szerint ezeréves tudást, bölcséletet, nyelvet és hagyományokat őriznek, amiket generációról generációra adtak tovább. **Rendkívül fontos számukra az ősi tudás átadása.** A gyerekeket 7 éves korig csak ők tanítják, a saját guarini mbya nyelvükre, és **csak utána hívnak külső tanítókat** a hagyományos oktatáshoz és a brazil portugál nyelv oktatásához.

Az **anyák rendszerszinten vesznek részt az iskolai életben**, beleértve az éneklést és a táncot, a történetmesélést és a közeli erdő tanulmányozását, a természet szellemével való összekapcsolást is. Az oktatási központ a falu közepén helyezkedik el, ahol egyúttal egy modern klinika is található. A faluban a nők általánosságban otthon szülnek. Az Ima Házában **rendszeres ceremóniákat és szertartásokat** tartanak. Egyik vezetőjük, Lísio Lima szerte az országban tart előadásokat a kulturális tudatosságról.

Comuna Tola Chica - Ecuador

Weboldal: comuntierra.org/site/comunidades.php?id=124&id_idioma=2

Videók: youtube.com/comuntierra

Közösségi oldal: [FB.com/ComunTierra](https://fb.com/ComunTierra)

Comuna Tola Chica az újraerdősítésben, kollektív munkanapokban és az új generációknak való tudásátadásban mutat példát.

Comuna Tola Chica észak-ecuador Tumbaco völgyében fekszik, tagja a latin amerikai ökofalu hálózatnak. 400 lakosa 60 családot alkot. A földtulajdon közösségi, az irányítás demokratikusan történik, a döntési folyamatokat irányító választott tanáccsal.

A közösségi területet három részre osztják: irodák és oktatás; lakórészek és kiskertek; valamint nagyüzemi organikus gazdálkodási és újraerdősítési terület.

Mindannyian osztoznak a következő felelősségi körökben: politikai döntések, vízügyek, nagyüzemi agrárkulturális területek; sport területek, közösségi iskola, rendezvényközpont; képzések és egy jövőturizmus projekt. **Évente kettő fesztivált és havonta egy kollektív munkanapot** (minga) tartanak, melyek már a közösség kezdetétől meghatározóak annak összetartása érdekében, és melyeken minden család minimum egy tagja részt kell, hogy vegyen, különben büntetést kell fizetniük. A mingák az egység forrásai a közösség számára, együttes tanulás és haladás a közösség gyarapítása céljából. Létükkel szeretnék bizonyítani, hogy a globalizáció közepette az összetartó közösségben élés még mindig lehetséges.

Az ecuadori kommunák története a kolonizációval szembeni ellenállás és vele egyszerre a modernizálódó ecuadori társadalomba való beilleszkedés története. Közösségük közelében új autópályát és új nemzetközi repülőteret terveznek.

A közösség mezőgazdálkodókból áll. **Újraerdősítéssel** is foglalkoztak, azonban ezt a szomszédság sokszor felégette, hogy a pénzt hozó eukaliptuszt ültessék el nagyüzemi gazdálkodásban; így azóta örökdő figyelemmel óvják területeiket azok beavatkozásától. Ezen

hatásokra workshopokat és rendezvényeket szerveznek az újraerdősítés fontosságáról, amelyeken tudáscsere is zajlik.

Számottevő tapasztalatra tettek szert újraerdősítésben. Összesen 5 hold területet erdősítettek újra, 7 hold folyamatban van, és a jövőben további 50 hold a cél. Ezt a terület évszakonkénti extrém szárazsága miatt tartják fontosnak: szükség van a fákra, hogy a talaj megtartsa a nedvességtartalmát és így az ökoszisztéma fenntartható legyen. **Már a gyerekeknek is tanítják a fenntartható technológiákat és az organikus kertészkedést;** a közösségi feladatokat is megosztják velük.

Évi több száz látogatót fogadnak, akiket először az ember által, az ipari eukaliptusztermeléssel tönkretett majd az újraerdősített területeken visznek keresztül egy séta keretében. A földet kollektíven tulajdonolják. A közösségnek van egy bölcse: egy szent fa, mely szénizotópos kormeghatározás alapján 1814 éves.

Egyik legfőbb üzenetük, hogy a természettel lehetséges harmóniában élni, a kulturális hagyományok megőrizhetőek. Víziójuk, hogy **a fenntartható közösségek alternatíva helyett normává váljanak.**

Ázsia

Global Ecovillage Network Oceania and Asia (GENOA), genoa.ecovillage.org,
welcome@ecovillage.org

Ladakh - India

Weboldal: localfutures.org

Film: vimeo.com/ondemand/TheEconomicsOfHappiness

Videók: youtube.com/ISECeconofhappiness

Híroldal: FB.com/TheEconomicsofhappiness

A ladakhi közösség vezetője tudatformálásban, térségi és globális oktatási tevékenységben mutat fel világon egyedülálló példát.

A közösség egyik kiváló ismerője a [TEDx-en is szerepelt](#) világhírű hivatásos előadó és aktivista, **Helena Norberg Hodge**. Érdeemes a nevét megjegyezni az ökofalvak világa iránt érdeklődőknek. 1975 óta, 40 éve tagja a közösségnek, jelenleg 80 fenntartható közösséggel dolgozik együtt életmódjuk védelmének és fenntartásának támogatásában. Ő indította el az ökomozgalmat Ladakhban.

Bár a ladakhi közösségek évszázadokig fenntartható módon működtek, ma már tudatosan kell őrizniük kulturális örökségüket, valamint kombinálniuk a hagyományos és innovatív megoldásokat, hogy biztosítsák a társadalmi és gazdasági túlélésüket. Ennek érdekében pedig ökofalu stratégiákat adaptálnak. Helena Norberg Hodge mélyen kötődik a **lokalizációs mozgalomhoz**, a Globális Ökofalu Hálózat (GEN) alapító tagja és az alternatív Nobel-díj, a Helyes Életmód Díj díjazottja („Right Livelihood Award”, rightlivelihood.org, ennek a svéd szervezetnek a díjazottjai közé tartozik többek között Edward Snowden is).

Ladakh, más néven Kis-Tibet lakói természetalapú életet élnek, mély kapcsolatuk van a Földdel és egy kitágult, inkluzív (magába foglaló) tudatosságuk, összetartozás alapú hozzáállásuk van a többi ember felé (szemben a nyugati exkluzív, kompetitív paradigmával), így hagyományosan nem kellett határokkal elszigetelni, védeni magukat.

Azonban az 1975-ös években beköszöntött a nyugati „fejlődés és növekedés” korszaka a térségbe. Az iskoláztatást nyugatizálták, megjelent az importált javak sokasága és a turizmus, valamint az új, szennyező technológiák, mint a DDT és az azbeszt, miközben az emberek tudatát romantizált urbánus fogyasztóikultúra-imidzsekkel formálták, amivel úgy alakították át a tudatukat, hogy primitívnek és lemaradottnak gondolják magukat. (*Visszaautalunk a könyv*

korábbi részeire: Afrikában évszázadokkal ezelőtt a hódítók szintén ezt a tudatos módszertant alkalmazták. - a szerk.)

Helena a saját szemével látta, ahogyan a korábban mély öntisztelettel rendelkező fiatal életerős férfiak összezavarodottá és reménytelenné váltak. A fiúknak az új szerepmódellet Rambo lett (gyilkos katona, erőszakos férfi, a hatalmi rendszer magasabb ívű gondolatokat elítélő bábja) és a lányoknak a Barbie baba (egészségtelenül, családra alkalmatlanul és önkínzóan vékony, önmagával örökké elégedetlen, örülni nem tudó, ezek miatt lelki erővel és a szeretetteljes családhoz szükséges beállítottsággal és képességekkel nem rendelkező). Munkanélküliség, önelutasítás, szegénység és szennyezettség lett a norma, a normális.

A közösségi szálak elszakadtak, mert az embereknek versenyezniük kellett a szűkös munkahelyekért az új, városias, ember- helyett pénzközpontú gazdaságban. 1989-ben a pszichológiai nyomás muszlimok és a buddhisták közötti erőszakos konfliktusokban látott napvilágot. *(Természetesen ez is része a hatalomnak, hogy az elnyomottak egymás ellen harcolnak, véletlenül sem az elnyomó rendszer ellen. De legalább közben lehet fegyvereladásból és kötszer-, gyógyszereladásból pénzt csinálni. Visszautalunk itt az afrikai ökofalvakra, ott is ez volt a társadalom-mérnökségi metodológia - a szerk.).*

Ezeket látva Helena **rálépett a Hős Útjára**. Lemondott arról az életről, amit tervezett (visszamenni jól fizetett nyelvészként az akkor még békés és gyönyörű Párizsba), hogy övé lehessen az az élet, ami **ajándékként várt rá**, hogy azzá válhasson, aki igazán lehet. Hogy valami tőle magasabbat szolgáljon, nem alávetettségből, hanem szabad választásból, a közösség és saját lelke javára.

A negativitás eszkalációját látva egyre motiváltabb lett, hogy megtegye, amit tud, hogy a társadalmilag és környezetileg egyértelműen pusztító rendszer helyett egy alternatív fejlődési utat mutasson.

Először is **tisztán látta, hogy az urbanizációs fejlesztés, az ipari-kommerciális kolonizálás Ladakhban fosszilis üzemanyagokon alapult**. A kormány támogatta a szén, dízelolaj, kerozin használatát, amit így az emberek otthonaik fűtésére is használtak. Mindezt annak ellenére, hogy Ladakh a Tibeti-fennsíkon fekszik, így évi 300 napsütéses nappal kiváló lenne a napenergia-felhasználás céljára. Emellett a hegységi elhelyezkedés miatt a vízenergia hasznosításra is adott volt a lehetőség.

Fejlemények

Helena elképesztő lépést tett. Elkezdett leveleket írni az indiai kormánynak, olyan irányelveket kérve, melyek a hagyományos kultúra erősségeire építenének és előmozdítanák a megújuló energiák kitermelését.

Így elkezdtek a trombe fal projektet („trombe wall”, egy passzívház-építési, jellegzetes üvegfal-technológia). Ez az egyszerű napenergia-felhasználó megoldás a helyi hagyományos építészettel és anyagokkal jól összeegyeztethető. A feketére festett, délre néző, agyagtégla falak és a hatalmas üvegfelületek beengedik és bent tartják az alacsony beesési szöggel érkező téli Nap melegét, míg egy kis előtető megoldással a magas szögből érkező forró nyári Nap sugarai alig érik a falat és az üvegfelületet.

Ezek a fejlemények felhívták Ladakh spirituális és politikai vezetőinek figyelmét. 1983-ban együttesen elindították a Ladakh Ökológiai Fejlesztési Csoportot (LEDeG), hogy a helyes technológiák teljes tárházát megismertessék, ami közé tartozik a **szoláris tűzhely, vízmelegítők, üvegházak** (amikkel a növények termő időszakát hat(!) hónappal megnövelték), **mikro-vízérőmű** telepítés és **saját fejlesztésű torlónyomás-szivattyújuk** („ram pump”), ami a függőséget okozó, drága és környezetszennyező kőolaj-alapú energia helyett az ingyenes, hálózattól függetlenítő, környezetbarát gravitációt használja.

A LEDeG így a régió legbefolyásosabb nem-kormányzati szervezete lett. Maga Gandhi avatta fel 1984-ben az Ökológia Központot, amit Ószentsége Dalai Láma szentelt meg. Ma már körülbelül 80 régióbéli faluban működnek. Nem arra törekednek, hogy megmondják, merre és hogyan fejlődjenek a helyiek, hanem alternatívákat, lehetőségeket mutatnak fel. *(Azért is ez a követendő út mind az egyéni, mind a közösségi szinteken, mert exopolitikából ismeretes, hogy a magasabb szférák is így járnak el az egyéni ember szintjén és kozmikus szinten egyaránt: a szabad akarat maximális tiszteletben tartásával csak lehetőségeket mutatnak. - a szerk.)*

A megújuló energia program mellett kifejlesztettek egy **organikus agrárkultúra programot**. Tisztává vált, hogy a helyi lakosságnak szinte semmilyen információja nem volt azokról az anyagokról és változásokról, amiket a külső „szakértők” rájuk erőltettek. Semmit nem tudtak a nyugati környezetvédelmi mozgalmakról, sem a fosszilis tüzelőanyagok, a hibrid vetőmagok, a műtrágyák és az olyan növényvédő szerek okozta problémákról és mellékhatásairól, mint pl. a DDT.

A tudatlanság a média és az oktatás révén olyan nagy volt, hogy a nemhogy semmilyen mértékű ismeretek nem voltak a nyugatról átvett módszerek káros hatásairól, amit már a nyugatiak is érzékeltek, hanem az emberek paradicsomként érzékelték a Nyugatot. Ezt érzékelhetjük a modernkori tömeges, interkontinentális migrációs válságban és szerte a hódítók által úgy nevezett „fejlődő világban”. Helena azt tapasztalta, hogy a ladakhi emberek meggyőződésrendszerében a nyugatiak szó szerint nem végeznek munkavégzést, viszont konstans szabadidőben és hihetetlen gazdagságban élnek.

Ennek tudatában **oktatási tevékenységek széles skáláját vetették be** a hódítók rendszerszintű tudatmódosítása (mágiája) ellen. Közösségi találkozókat, **rádióműsorokat, külön szemfelynitő célzatú színházi előadásokat** írtak erre a célra és workshopokat is tartottak. **Valóságútúrákat is szerveztek** („reality tours”), amivel a közösségek vezetőit abban támogatták, hogy ismerjék meg a Nyugatot. Ebben a Globális Ökofalu Hálózat (GEN) kulcsfontosságú szereplő volt.

Konkrét eredményeket is fel tudnak mindezzel mutatni. Az emberek felismerték az urbánus fogyasztói kultúra ürességét és emberi/társadalmi-környezeti destruktivitását; megismerhették a nyugatiak spirituális, pszichológiai, ökológiai és ökonómiai problémáit. Ugyanakkor a GEN-en keresztül megtudhatták, hogy már vannak, akik értelmesebb és fenntarthatóbb életvitel megteremtésében járnak elől. Ezekből a szemfelynitő, problémaforrás-leleplező és megoldásorientált, közösségépítő interkulturális párbeszédéből született meg a felismerés, hogy Ladakoknak, mint más, eredetileg hagyományos módszereket előnyben részesítő, földgazdálkodás alapú közösségeknek, sok kínálnivalójuk van a nyugati alternatív mozgalmak számára. Ez azzal járt, hogy a fiatal ladakhiak nagyobb tisztelettel tudtak tekinteni a önmagukra és közösségükre egyaránt.

Akadályok

Azonban nem minden ment ilyen gördülékenyen. Az indiai kormányzat a kezdetektől CIA-ügynökként kezelte Helena Norberg Hodge személyét, így folyamatos megfigyelés alatt tartották őket és figyelmeztették a helyi vezetőket, hogy ne csatlakozzanak a tevékenységeihez. Az 1980-as években néhány ladakhi férfi aktívan ellenezte a munkájukat. A Rambó szerepmoddellen növekedett férfiak azt feltételezték, hogy az újenergia projektekkel pocsékolva van a helyi lakosság ideje és valószínű, hogy a hölgy és férje közben milliókat tesznek félre. A legnagyobb probléma azonban az volt, hogy minden kezdeményezés és oktatási tevékenység ellenére a környezetszennyezés és a munkanélküliség továbbra is nőtt.

Ugyanakkor a támogató ladakhiak száma és tevékenysége is gyarapodott és a buddhista-muszlim közösségek is békében tudnak lenni. A kezdeményezés ökológiacsoportjának vezetői félig független önkormányzást vezettek be a fősodratú önkormányzat működésével párhuzamosan, és szinte teljesen azonos formában átvették a LEDeG irányelveit.

Felismerések

A közösség vezetője felismerte, hogy a helyiek eredeti, nyugati befolyás előtti öröme és méltósága az egymással és a földdel való mély összekapcsolódottság-érzésből fakadt. Így fejlődött az egész emberiség is hosszú ideig. Ez a spirituális kötődésérzés pedig a helyi gazdasági tevékenységek által volt lehorgonyozva, ugyanis így a helyiek a kölcsönös egymástól függést, és

a napi szintű egymásról való gondoskodást élhették meg. Így érezhették, hogy tartoznak valahová, amiért felelősségük is van: a helyi népért, a kultúráért és a természeti környezetért.

A fogyasztásalapú társadalomban a gazdaság alapját jelentő természetes és emberi környezettel, embertársainkkal való kapcsolatunk súlyosan megromlott. Hatalmas vállalatok és bürokráciák uralják interakcióinkat (korporáció, sub rosa fasizmus). Ily módon egymás helyett idegen szervezetektől függünk, ehhez elég csak az általános modern élelmiszer-ellátásunkra gondolnunk.

Tanulság

Helena egyik felismerése, hogy az üzenetet globálissá kell tenni. A változások részsikereit és részcsalódásait látva elindította a **Ladakh Project** nevű **kicsiny, de nemzetközi kapcsolatokkal rendelkező szervezetet**. 1991-ben ez aztán kinőtte magát „Nemzetközi Társaság a Természetért és a Kultúráért” névvel, amit később átneveztek egy könnyebben megjegyezhető, tudatukba könnyebben eljuttatható névvel „Helyi Jövők”-ké („Local Futures”, localfutures.org). Filmeket készítettek, valamint konferenciákat, előadásokat és workshopokat tartanak a lokalizáció nyújtotta megoldások előnyeiről, egyúttal a globalizáció okozta számos problémáról is.

Munkájuk jelentős része szól a Föld bolygó fejlett északi féltekéje és kevésbé fejlett déli féltekéje közötti párbeszéd elmélyítéséről. Úgy látják, hogy még mindig tart a bolondítás a „fejlődő” országokban, amivel szemben viszont a már tapasztalt, ökotudatos nyugatiak hatalmas segítséget tudnak adni, hogy enyhítsék a nyugati hamis konzummítoszok térhódítását, hogy a hagyományosabb kultúrában élők **megőrizhessék tudatosságukat kultúrájuk értékességéről**. Úgy gondolják, hogy ezzel részese lehetünk egy „emberek mozgalmának”, ami alapvető pozitív változásokat hozhat sokak életében.

Ennek jegyében alapították meg a Nemzetközi Lokalizációs Szövetséget („International Alliance for Localization, IAL”, localfutures.org/global-to-local/IAL), mellyel angol, német, francia, holland, spanyol, portugál nyelvű közönséget céloznak meg.

Nemzetközi sikerfilmjük, mely Japántól Peruiig a legkisebb falvaktól a fővárosi konferenciatermekig is eljut, a Boldogság Gazdaságtana (The Economics of Happiness), mely még várja a magyar fordítást, az angol .srt feliratfájl hivatalos úton beszerezhető tőlük:

localfutures.org/the-economics-of-happiness/the-film

Helena Norberg Hodge 2011-en magyarul is megjelent könyve: Helena Norberg Hodge - *Ősi Jövendők - Ladakh Tanításai*

Auroville - India

Weboldal: auroville.org

Közösségi oldal: fb.com/auroville.page

Videó: youtube.com/watch?v=SxstZFC8Vms

Auroville a világ egyik legfőbb és legmagasabb spiritualitású ökövárosa, mely az UNESCO támogatását is megkapta az alapításhoz. Spirituálisan és technológiailag tudatos várostervezésben és környezetrestaurálásban mutatnak egyedülálló példát.

Indiában e könyv írásakor, a 2015-ös évben 5117-et írunk. A **kettős spirálú galaxis alaprajzú** alternatív tengerközeli várost, melyet ötvenezer embernek terveztek, a hatalmas nevű Sri Aurobindo tiszteletére alapították 1968-ban. A híres Ramana Maharsi nyelvét beszélő, kelet-indiai Tamil Nadu régió Pondicherry városának közelében fekvő „Univerzális Várost”, Auroville-t jelenleg 2000-en lakják, 45 országból (tudomásunk szerint 5 magyar is). Alapítója Mirra Alfassa, Sri Aurobindo spirituális társa volt, a felavatási ceremónián 124 nemzet delegáltjai vettek részt. A város kettejük közös víziója volt.

Mira Alfassa az embert egy „átmeneti lénynek” tekintette. Szándéka az volt, hogy ez az „univerzális város” jelentősen hozzájáruljon ahhoz a folyamathoz, melyben az emberiség pompásan ragyogó korszaka felé halad, azáltal, hogy a befolyással és aspirációval rendelkező embereket összegyűjtse egy jobb világ létrehozásához.

Ennek fényében **alapítója** egy négy pontos alapítói oklevélben fejezte ki **vízióját az integrális élethez:**

1. Auroville nem képezi senki tulajdonát. Auroville az emberiség egészéé. Aki Aurovilleben akar élni, annak saját hajlandóságából az Isteni Tudatszint szolgálójaként kell élnie.
2. Auroville a véget nem érő tanulás és oktatás, a szakadatlan fejlődés és egy olyan fiatalság helye, amit az idő foga meg nem rág.
3. Auroville hidat kíván alkotni a múlt és a jövő között. Minden külső és minden belső felfedezés előnyeit hasznosítani kívánja és bátran elől jár a jövő megvalósítása irányában, bátran teremti a jövőt.
4. Auroville anyagi és spirituális kutatások helye lesz, hogy ezáltal egy ténylegesen egységben élő emberiség élő megtestesülése legyen.

A város központját egy spirituális építmény képezi, a MATRIMANDIR. Ezzel kezdték az ököváros megépítését. Egy gömb alakú épület, melyben a teljes csönd felel az éter, így a tudat tisztaságáért, és spirális feljáró vezet egy felső márványterembe, ami „egy hely, hogy a látogató megtalálja önmaga tudatosságát”.

A MATRIMANDIRT naperőmű veszi körül az éjszakai világításhoz. Négy fő zóna sugárzik ki a központtól: a lakó, az ipari, a kulturális-oktatási, valamint a nemzetközi zóna.

A várost zöld öv fogja körül, ami környezetkutatási és erőforrás-gazdálkodási terület: farm- és erdőgazdálkodást, egy botanikus kertet, egy magbankot, orvosi és gyógynövényüzemet, víznyelő árkokat és kevés közösségi területet tartalmaz.

Joss Brooks 45 éve dolgozik az egykor élettelen terület ökológiai rehabilitációján, valamint a környezetbeli őshonos trópusi erdőség felélesztésén. **Piciny erdősítő csapatával több százezer fát ültetett el**, óriási javulást idézve elő a környék bioszférájában és élhetőségében. Joss Tazmániából származik, ahol az őslakosok az 1804-es brit kolonizáció előtt 35.000 évig éltek békében. 1876-ban irtották ki őket véglegesen. Évekkel később, a Föld bolygó első zöld politikai pártja Tazmániában kelt életre, a vizek szennyezése és az ősi erdők kipusztítása ellenében.

Joss véletlenül került el Pondicherry közelébe, ahol hírért hallotta a leendő új város kezdeményezésének. **Az UNESCO és az indiai kormány is támogatta a várost**, melynek egyik szimbólumaként 1968 februárjában 120 országból származó földet helyeztek el egy urnában, a város központjában. Keresők, utazók és az 1960-as évek európai diákkorradalmainak menekültjei lettek az első építők és lakók, akiknek tanítói olyan hagyományos farmerek és írástudatlan asszonyok lettek, akik orvosi gyógynövényreceptek százait ismerték.

Bár a környékbeli falvak nagyon szegények voltak, ősi maradványok árulkodtak a nyugatiak által jelenleg (el)ismert történelem előtti fejlett civilizációról. Mai napig is, a szent napokon isteneket szállító templomi versenyszekereket vonultatnak át a falvakon az ünnepek részeként *(lásd ilyen témájú exoarcheológiai ábrázolásokat [ebben a fényképgyűjteményben](#) - a szerk.).*

Kapcsolat a természettel, környezet-restaurálás

Az alapító hisz az erdő helyi szellemében, és már a kezdetektől felhívta a figyelmet arra, hogy az erdő lelkéhez való kapcsolódás még fontosabb, mint a komposztkészítés és annak az erdőbe való visszajuttatása. Megtanulták, hogyan juttassák el a vizet természetkíméletes módon a rizsföldekig. A hagyományok olyan erősek, hogy még bankmenedzserek és tanárok is elvégzik a közös esőhívó tűzön járást.

A víznyeréshez 150 méter mély kutakat fúrtak. Fából és vászonvitorlával készült szélmalmodokat telepítettek, a **vászonvitorlákat a mezőgazdasági területek fölött is használják** a kiszáradás ellen, illetve a közösségi és lakóterületek felett is. Kétkerekű ökrösszekerekkel hordták a vizet a fa- és növényiskolákba.

Megtudták, hogy egy hatalmas vízgyűjtő medencében fekszenek, látták, ahogy az évszakonként jelentkező monszun vöröstre festi a közeli tengert a medencéből elhordott földdel. Megoldásul

több ezer kilométer összhosszúságban **vízgyűjtő sáncárkokat** építettek és **falevelekkel fedték le a talajt**, hogy az esővíz ne folyjon el, hanem helyben maradjon és újratáplálja a talajt és a földalatti vízbázist. Emellett **a felszíni vízmosásokba gátakat** emeltek, a víz felfogása és tudatos irányítása, csatornázhatósága érdekében. A levélréteg védte a talajt a kiszáradástól, humuszt képzett, megtartotta a vizet, így újraéledt a talaj élővilága is. Ennek hatására megjelentek a madarak is, akik testükben magokat hozva segítették a természetes élőflóra újratermelődését.

A helyi erdők legnagyobb részben templomi ligetek is voltak, a régi civilizációkból fennmaradt istenszobrok szellemének őrzésével. **Az erdőből magvakat gyűjtve elsajátították a csíráztatás technikáját.** Utánajártak, hogy a trópusi száraz örökzöld erdők a legveszélyeztetettebbek az országban. Így az Auroville-t körbevevő zöldségben és szélesebb környezetében 1000 hold területen végeztek újraerdősítést az elmúlt négy és fél évtizedben.

A környező területeken, a medencében élő **helyi őslakosokkal mélyrehatóan felvették a kapcsolatot.** Kötelességüknek érezték a helyi bölcsesség összegyűjtését, dokumentálását, élő, aktív megőrzését. Úgy gondolják, hogy az ősi tudás az állatokról, növényekről, ásványokról, hagyományos technológiai eljárásokról és gyógynövényekről adja egy nemzet és egy közösség egyik legnagyobb vagyonát. **Gyógynövényerdőket, orvosi erdőket telepítettek.** Női csoportok hagyományos gyógynövényeket használva ember- és állatorvosi gyógyító sátrakat, kicsiny élőgyógyító központokat hoztak létre. A **gyógynövényeket a takarmányozásban felhasználva,** a tehén- és kecskeállomány egészségesebb és tejelőbb lett.

Auroville-től harminc kilométerre átvettek a kormányzattól egy iskolát 600 gyerekkel, négy tanárral, két árnyékot adó fával, víz és mosdó nélkül. Kutat fűrtak, mosdókat és szennyvízkezelő rendszereket építettek, napelemekkel és szélmalomokkal. A gyerekek segítségét kérték a környezetükről szóló oktatási anyagok összeállításában. Tudásukat történetekbe, versekbe, színjátékokba és bábjátékokba formálták, és rendezvényeket szerveztek nekik, hogy ezeket bemutathassák. Tanulmányi eredményeikben ez óriási javulást eredményezett: a tíz évvel korábbi 10%-ról 75-80%-ra emelkedett a továbbtanulók aránya.

A megoldás problémája

Az oktatás javítása újabb problémát eredményezett: a gyerekek mivel jól tanulnak, elhagyják a települést, és ezzel azonnal megjelent az intellektus elvándorlása. Ez egész India vidéki térségeire jellemző, Auroville pedig a fenntarthatóság, a biodiverzitás és a hosszú távú prosperitás példjaként próbál alternatíva-lehetőséget mutatni.

(Érdekes aspektusa ez a vidékfejlesztésnek. Bár jól akarnak, pont az élet távozik el a folyamat végén a közösségből: a fiatalok. Szinte mintha úgy szólna az egyenlet, hogy oktatás = távoznak a jól tanulók, maradnak a tanulatlanok, akik végeredményben a szegények. Vajon mennyire

figyelhető meg ez a fejlesztési-szegényedési folyamat hazánkban vagy a magyarok lakta Erdélyben? - a szerk.)

A közösség egyúttal a városi India kihívásaival való munkára is lehetőséget kapott. A száz kilométerre fekvő Chennai tízmilliós lakosságú. Auroville olyan sikeres mintává tette magát, hogy Chennai város hivatali vezetői felkeresték, hogy a legjobb tudásukat el tudnák-e vinni a város közepébe.

A városban volt egy 60 négyszögölös telek, ami egy láp volt, mely 50 év szemetét és építkezési hulladékát tartalmazta és valamit tenni kellett vele. Először is szemléletváltással kezdték. Egy két négyzetkilométeres vízgyűjtő csatorna lehetőségét látták benne. Elkezdtek bevonni a környezetében élő embereket is a munkába. A tervezés egy évig zajlott. A projekt végére 60.000 tonna szemetet mozgattak át egy erre alkalmasabb területre és 200.000 fát ültettek 186 őshonos fajból, melyeket Aurovilleben neveltek ki.

Helyreállították egy megaváros komplex lapterületének ökológiáját. Madarak és halak települtek vissza és az emberek is élvezik a környezet parkosított részét, a díszsziklákat és a kültéri festményeket, információs táblákat, látványos örvényszökőkutakat („[vortex fountain](#)”). Ez a projekt egy demonstrációs lehetőségként is szolgált az ökofalunak, **vízkezelő rendszerek**, szélmalomok, **környezet-rehabilitáció** terén. *(Ilyen projekkel a magyar ökofalvak is felhívhatják magukra a figyelmet és bizonyíthatják szakértelmüket - a szerk.).*

Auroville működésének egyik célja a reménykeltés és gyakorlati útmutatás egy jobb jövő felé. Céljuk, hogy megmutassák, különböző nációkból és hagyományokból érkező emberek hogyan tudnak békében és gyümölcsözően együtt élni. Az ökováros egyik üzenete, hogy a megoldást a lélekben kell keresni és onnan fakad minden igazi siker. Úgy gondolják, hogy belül, a lélekben terül el a jövő gyümölcsöző kertje.

Wongsanit Ashram - Thaiföld

Weboldal: wongsanit-ashram.org

Közösségi oldal: fb.com/wongsanit.ashram

Videó: youtube.com/watch?v=EjS8-hav88M

*A Wonsanit Ashram a világon egyedülálló módon oktatja a findhorni eredetű Ökofalu Tervezési Képzést (Ecovillage Design Education, EDE) és saját képzését, az Alulról jövő Kezdeményezések Vezetőképzési Programját (Grassroutes Leadership Training Program, GLT) egy **integrált ökofalu képzés** keretében, mellyel a civil, politikai és üzleti szféra középvezetőit is oktatják. Kidolgozták saját országuk nemzeti fejlesztési programjába a nemzeti ökofalustratégiát.*

A Wongsanit ashram a Globális Ökofalu Hálózat régi tagja, melynek társadalmi aktivistái szerte Dél-kelet Ázsiában terjesztik az ökofalvokról való tudatosságot és gyakorlati tapasztalatokat. Érdekességként a thaiföldön alkalmazott buddhista naptár szerint a könyv készült, 2015-ben, 2558-at írnak. Ez a weboldaluk jobb-felső részében mindig aktuálisan jelezve van. A szomszédos Kínában, ahol mint később olvashatjuk, tanfolyamokat is tartanak, 4713-mat írnak.

Egyik taguk Narumon Paiboonsittikun tapasztalatai szerint az ázsiai emberektől elvárás a nyugodt és udvarias viselkedés, ez azonban a negatív érzelmek elrejtésével jár. Emiatt végül sokan nem is tudják, kik is ők valójában, és így nem tudnak igazán szabad döntéseket hozni. Az emiatti állandó belső feszültség sokszor erőszakban kompenzálódik társadalomszerte. 2000 óta jár az Ashramba és az ott megismert, alulról jövő kezdeményezésen alapuló demokratikus döntéshozatali eljárásokat látva, kétségek támadtak benne, hogy Thaiföldön valóban demokrácia uralkodik-e. Végül arra a felismerésre jutott, hogy 35 társával, akik hasonló felismerésekre jutottak egy közösség igaz irányításával kapcsolatban, számos leckét tudnának adni az ország politikusainak.

Egy másik tag, Pracha Hutanuwatr számára az „ökofalu” egy olyan radikális elképzelés, ami teljesen ellentétes irányba mutat azzal az úgynevezett *fejlődéssel*, amit a legtöbb állami kormányzat követ. Úgy tapasztalja, hogy Dél-kelet Ázsiában egy újfajta gyarmatosítást élnek meg, „modernizáció, fejlődés és globalizáció” szavak mögé bújtatva. Úgy tapasztalja, hogy ezek lényegüket tekintve ugyanazokat az értékeket támogatják: a természet meghódítását, az egymás ellen való versengést, az individualizmust, és a közjavak csökkentését a privát tulajdon javára (mint Közép-kelet Európában a rendszerváltáskor, a módszertan már kidolgozott). Társadalmi aktivistaként ezeket tekintik kihívásaiknak. Valójában pedig az elvek és a szokások kolonizációjáról van szó, állítja.

A természeti erőforrásokban gazdag Dél-kelet Ázsia, Afrikához hasonlóan, **régen már eleve megvalósította azt, amit ma ökofalunak hívunk**: a fenntarthatóság, a közösség, a fair kereskedelem, a kulturális értékekhez való mély ragaszkodás jellemezte az értékvilágot. Az 50 éve folyó amerikanizálódás hatására a szegények egyre szegényebbekké váltak, az elvek és szokások gyarmatosítva lettek, és bár sokaknak lett autója és motorkerékpárja, rengetegen vannak adósságban és sokszorosára nőtt a környezetszennyezés. A szomszédos Burmában pedig még csak elkezdődött a betörő multik „rendszerváltása”. A jogot a korporációk érdekeire szabják.

Pracha az 1970-es években járt egyetemre, amikor azon gondolkodott, hogyan élhetne értelmesebb életet annál, mint hogy egy házért és egy autóért való küzdelemben töltse az életét. Ugyanakkor hátra akarta hagyni a szegény középosztályt, ezért beállt marxistának, azonban hamarosan rájött, hogy ez az ideológia nem foglalkozik azzal, hogy az emberből *belülről* hogyan

lehet változást előidézni. Ezért inkább buddhista szerzetesnek állt be, ami a tervezett két hét helyett 11 évig tartott. Ezt követően 1986-ban elindult Indiába, hogy Gandhi ashramjait tanulmányozza. Gandhi ugyanis ezeket a spirituális központokat használta sikerrel arra, hogy az emberek újra erőt találjanak *önmagukban* a változtatáshoz.

1990-ben szerzetes mesterük egyik barátja tíz hektár földet adott számukra Bangkoktól 1.5 órányi távolságra. Itt egy holisztikus életet valósítottak meg, földműveléssel, halászattal, és egyszerű, saját építésű házakkal.

Negyvenen voltak és összeírtak egy rövid alapszabályt az együttéléshez, buddhista irányelvek alapján. Kísérleteztek azzal, hogy hogyan kombinálják az együttélés elveit az egyénibb spirituális élettel és hogy hogyan érjenek el társadalmi változásokat Gandhi indiai ashram mozgalmának inspirációja alapján.

Az egyik legfőbb alapelv az lett, hogy kombinálják a mentális munkát, a fizikai munkát és a meditációt. Mai napig, **minimum egyszer egy héten, közösen is együtt meditatálnak**. Havonta egyszer, néha hetente is, van egy nap az együttes közösségi munkára.

Nincs televízió, nem használnak hűtőt. Döntéshozatalt tekintve az elején mélyen hitték és mélyesen alkalmazták a hatalom konszenzus általi megosztását. Mindenről mindannyiuk egyetértésével döntöttek. A legtöbb esetben ma is ezt a döntéshozatali módszert alkalmazzák, de az idő folyamán megtanulták azt is, hogy ez rengeteg életidőt vesz el. Ezért néhány ügyről többségi szavazással döntenek, sok esetben a józan ész és az értelmes kompromisszumok alapján.

Igazi oázist teremtettek az ashram körül rengeteg fával. Olyan állatok is békében élhetnek náluk, melyeket kint vadásznak.

1992-ben megalapították a Társadalmi Változásokért Aktivista Központot (Center for Activism for Social Change; itt megjegyezzük, hogy az egyesült királysági Leeds Egyetemen az egyesült királysági ökofalu-hálózatok hatására már mesterszakon oktatják az „**aktivizmus és társadalmi változás**” tárgyát:

www.geog.leeds.ac.uk/study/masters/courses/ma-in-activism-and-social-change).

A Központ célja az volt, hogy egész Dél-kelet Ázsiában támogassák az ökofalvak ügyét, hogy az emberi közösségek felvállalják saját erejüket. Úgy tapasztalták, hogy minden munkát lehet spiritualitásba ágyazottan is végezni. Így sok önkéntes csatlakozott és **a szervezet országszerte is egy paradigmaváltás elindítója lett.**

Az alapító Pracha Hutanuwa tr egy Findhorn-közösségbeli hölggyel ház asodott össze, akivel közös erővel megalapították az **Alulról jövő Kezdeményezések Vezetőképzési Programját** (Grassroutes Leadership Training Program, GLT, *mely a világ ökofalvai közül náluk egyedülálló*) a főváros Myanmarban. Később kapcsolódtak a findhorni indítású Ökofalu Tervezési Képzéshez (Ecovillage Design Education, EDE), hogy Dél-kelet Ázsia szerte oktathassák.

1994-ben elhívták őket Burmába, ahol az ottani falu lakosai egy NGO szervezetet akartak létrehozni. Ekkoriban a helyszínen nem volt áram, az embereknek nagyon alacsony szintű volt a szabadságuk, viszont voltak fegyverek, nagyfokú önellátás és erős kapcsolat a vezetők és a fiatalok között: a hagyományok még élők voltak. Tíz évig tartott az együttműködés, ami alatt GLT és EDE képzéseket tartottak. Mára ezek a projektek egy hatalmas NGO hálózattá nőttek ki magukat!

Az integrált ökofalu képzésük során mindig öt elemet használnak:

- Először is a globális helyzetnek és azoknak az erőknak, amik a régióba bejönnek és formálják azt, a kritikus gondolkodáson alapuló megértését adják át.
- Másodsorban, megosztják tudásukat az ökológiai és környezeti helyzetről.
- Harmadik elemként társadalmi megoldásokat osztanak meg arról, hogy hogyan szervezzenek meg a helyiek úgy egy ökofalut, hogy az életképes legyen és a hagyományokon alapuljon, a helyi szokásoknak megfelelően közösségi alapú (és közösségi tartalékokat képező) bivalytenyésztéssel és rizstermesztéssel, valamint további organikus gazdálkodási módszerekkel.
- Negyedik elemként emellett meditációt is oktatnak, mert bár a keleti kultúrában a spirituális hagyományok mélyen gyökereznek, az ázsiai oktatás külső nyomásra nyugatizálva van.
- Ötödik elemként azt oktatják, hogyan hozzanak létre egy NGO-t (nem-kormányzati szervezetet), hogy hogyan építsék ki erre a kapacitásokat és az ehhez szükséges menedzsment-képességeket.

Az elmúlt években egy myanmari nemzeti nonprofit szervezettel, a Metta Fejlesztési Alapítvánnyal is együttműködnek (metta-myanmar.org), akik tanulmányozzák a **thai földi nemzeti fejlesztési programba beemelhető ökofalu stratégiákat. Intenzív workshopokat tartanak középvezetőknek „öko-leadership képességek” témában.** Dél-Kínába is rendszeresen hívják a képzésüket, bár ott sokszor megállítja őket a rendőrség...

Olyan sikeresen adták át a víziót, hogy egy észak-thai földi kormányzó egy egész régiót akart ökorégióvá változtatni, ami 11 falu és 5000 fő érintésével. Felkérték őket, hogy az egész régió térségfejlesztési stratégiáját dolgozzák át. Tapasztalatukkal az akadémiai gondolkodás gyümölcseit le tudták hozni a falvak lakói számára, hidat alkottak a szakértők és falulakók

között. De ekkor a kormányzót felülről gyorsan áthelyezték másik térség élére, amely távozással az oktatásért járó díjazás is elmaradt.

Egyik legfontosabb projektjük a **holisztikus erdő projekt**. Az erdőégetések miatt egész Dél-kelet Ázsiában nagy probléma a vízmegtartás, így az erdők ügye nagy fontosságú lett: területek száradnak ki, háztartások veszítik el a csökkenő talajvízzel a vízhozzáférést. A megoldáshoz *új paradigmára van szükség az ökoszisztéma mint egységes egész megújításához*. Az agrárkultúra mindaddig fenntartható volt, míg a fejlődés be nem tört az országba, így az idők szavát megértve ma már azon dolgoznak, hogy **közös hálózatba összekössék** a rizs- és zöldségtermesztőket és megtanítsák nekik a **hagyományos és a modern összekapcsolását**, az organikus agrárkultúra és a vízkezelés területén (hasonlatosan többek között a világsikerű egyiptomi Sakem ökofaluhoz).

A mai gazdasági rendszer nem támogatja az ökotelepülések kifejlődését. Emellett a többletet minden régióból kiszivattyúzza a bankrendszer. Ezért egy alternatív etikus bank létrehozásán gondolkoznak, hogy a pénzügyi többletet és az egész pénzáramlást helyben tartsák, hogy újra virágozhasson a régióbeli gazdaság. A civil szféra és a politikai szféra után 2014-ben elkezdték felvenni a kapcsolatot az üzleti szférával is, hogy számukra a profit maximalizálásán túl az emberek és a bolygó támogatása is fontos legyen.

(Ez lenne a kiegészítő pénznemek ökológiája, az agrárgazdasági permakultúra mellett a monetáris permakultúra: egy fenntartható pénzügyi rendszer. Ezért pontatlan, amikor „helyi” pénzeknek említik a kiegészítő pénznemeket. Nem a helyiség a lényeg, hanem hogy mire motivál és az adott pénznemnek mi a funkciója, mit illetően motivál valamire.

Ugyanakkor, ahogy hasonló célra kitalálták a CSR-t, a társadalmi felelősségvállalást, ami aztán egy egyszerű részvényérték-növelő PR-eszközzé degradálódott, úgy emiatt a fenti célból megalkotni lehetne egy Corporate SPIritual Responsibility mutatót például CPR névvel, hiszen az alternatív részvényérték növelésre már van egy mutató, és ez ténylegesen mutathatná, hogy mennyit tesznek a vállalatok a bolygóért és az emberek testi és lelki/spirituális egészségéért is - ahogy az ENSZ szótárában is definiálva van az „egészség”-, hiszen a vállalatok is életközösségek, profitfalvak - a szerk.)

Az ashram vezetői rájöttek és üzenik, hogy ökofalvakkal nem szükséges a nyugati fejlődési modellt követni. Az ökofalvak egyik kritikus tanulsága ugyanis: már önmagukban is elég jók. Nem kell felzárkózni a Nyugathoz. A multinacionális korporációk által irányított fogyasztói reklámpia és a „modernizált”/nyugatizált oktatási rendszer átmosta az emberek elméjét és mélyre elültette bennük a szent meggyőződést, hogy csak akkor elég jók, ha nyugatizálódnak.

*(Ugyanezt a nyugati **korporatívmetodológiát** láthatjuk Afrikában, Dél-Amerikában és Indiában is - a szerk.)*

Az integrálás egyik kulcsa az, hogy bár lehetséges a működő részeket a nyugati eljárásokból integrálni, de ettől még a hagyományos életmód is pont elég modern az univerzum számára. Még akkor is elég jók az emberek, ha nem törekednek kiemelkedő karrierre újjépítésű üveg-irodaházakban.

Ha az olvasó kíváncsi arra, hogy milyen az, amikor egy ország vezetősége gondolkodik így, akik szembe akarnak menni az ember-, élet- és bolygóellenes neoliberais globalista agendával, akkor érdemes elolvasni **a thai király országos szintű önellátó gazdaságról és újfajta gazdasági elmélet megvalósításáról** szóló gondolatait és tetteit taglaló cikket „Wisdom from the Orient: Self-Sufficiency” címmel:

landdestroyer.wordpress.com/2011/07/04/wisdom-from-the-orient-self-sufficiency.

(Megfelelő országos arányokat is kitevő önellátó közösségekkel szemben ugyanis hatalmas hátrányt szenved emberellenes hódítói-önkénturalmi törekvéseiben a globalóma -prof. Bogár László kifejezése- vagyis a Cabal -hon. Paul Hellyer, Kanada volt hadügyminisztere kifejezése-, magyarul a világmaffia, vagy a rejtőzködő szervezett magánhatalom -dr. Drábik János jogász kifejezése - a szerk.)

Bangladesh

Weboldal: BASDbd.org

Videók: youtube.com/watch?v=Izg8MeBGVfQ

és youtube.com/watch?v=Jb2-6XVj4Lg

Közösségi oldal: FB.com/basdbd.org

és FB.com/groups/406314926092543

A BASDbd természeti katasztrófák és mélyszegénység kezelésében mutat egyedülálló példát. Katasztrófakezelési adaptációs technikáikat kormányzati stratégiába is integrálták.

Ebben a fejezetben nem egy konkrét ökofaluról lesz szó, hanem a Globális Ökofalu Hálózat ázsiai és óceániai szervezetének (genoa.ecovillage.org) vezető képviselője és a GEN nemzetközi bizottságának tagja, Boniface Subrata úr tevékenységeiről.

Boniface célja mindig is a közösségek megerősödésének elősegítése volt. A világ számos ökofalujából adaptált tudását igyekezett latba vetni a globális éghajlatváltozás által súlyosan érintett Bangladesh szegényes falvaiban. Ennek eredményeként már számos faluban használnak ökofalu irányelveket.

Keresztény családba született és eredetileg pap akart lenni. Ám amikor látta, hogy a lakosság maradék részéhez képest milyen luxus életet élnek a papok, otthagyta a pályát. Egyetemre ment, és megalapította a Bangladeshi Keresztény Diákmozgalmat, mely ismertté tette. Az egyetem után számos multinacionális cég ajánlott fel számára pozíciókat presztízis szakmákban, de ugyanazt a mintát figyelte meg: a vezetők nagy házakban éltek és drága autókban jártak, míg a többi multis alkalmazott szegény jólétben élt.

Tudatában annak, hogy Bangladeshből százezrek éheznek, összehívott egykori papokat, nővéreket és tanárokat, és megalapították a Bangladeshi Szövetség a Fenntartható Fejlődésért (BASDbd.org) szervezetet 1991-ben. A legszegényebb falvakkal kezdték a munkát. Elérték, hogy számos faluban megszűnt az éhezés és biztonságos otthonokban tudnak lakni a helyiek. Nagyon egyszerű dolgokat tanítottak nekik: tegyenek félre pénzt, még abból a kis kevéskéből is, ami van, talán csak 1-2 centet hetente. Előtte soha nem tanultak meg takarékoskodni. Végül ez az elv sikerrel járt és a közösségek később kecskét vagy földet is tudtak venni, hogy így javítsanak életminőségükön.

Bangladeshből az egyik legsanyarúbb sors a teaültetvényeken dolgozóknak jut. Vagyontalanok, így nincsen szabad választásuk, és 50 centet keresnek egy nap. Nincs iskoláztatás, nincs egészségügyi ellátás. A halálzási arány magas. Sokan át kell, hogy járjanak lopni az indiai zöld határon, az éhhalál elkerülése érdekében. Sokakat eközben agyonvernek vagy lelőnek. Tiltakozni nem tudnak, mert sokan várnak a munkahelyükre. Mivel vallásosak, náluk annak a hozzáállásnak az elsajátíttatása segítette, hogy „Allah nem fog enni adni, mert azt akarja, hogy használjuk az eszünket.”

1995-ben egy német NGO kölcsönt adott a szervezetnek, hogy fejlesszék a szakmai képzéseiket, amiket a falvak lakóinak tartottak. A kölcsönből workshopok céljára épületeket építettek. Azonban három éven belül egy hatalmas monszunhullám három hónapon át tartó esőzéseket és áradásokat okozott. Ennek pusztító következményeként a kölcsönt nem tudták visszafizetni és minden további támogatás be lett fagyasztva, a működést be kellett zárni. Ekkortájt 135 ember dolgozott már vele. Boniface úgy döntött, hogy marad a céljainál és csak akkor eszik, ha a többiek is esznek.

Kidolgoztak terveket arra vonatkozóan, hogy hogyan tudnának függetlenek lenni a jövőben a külső támogatásuktól. A cél az volt, hogy újraindítsák a BASD-ot és a programjaikat továbbra is terjeszteni tudják: olyan képzéseket tartottak, amelyek során megtakarításra, szabásra, batikolásra, elektronikai eszközök szerelésére, bútorkészítésre tanították a helyieket, hogy aztán így tudjanak önállóbbakká válni. Emellett elkezdtek egy egészségügyi programot, alapfokú iskoláztatást és nem-formális idősoktatást, hogy a szervezet is önálló tudjon lenni. Tíz év munka után, 2012-ben teljes önállóságot ért el a szervezet. Ezt követően a pénzügyi donorok már bátran nyitottak feléjük.

1999-ben ismerkedett meg a GEN egyik alapítójával, Max Lindegger-rel Indiában, aki egyébként ausztráliai permakultúra oktató is volt. 2003-ban felkérte, hogy Sri Lankában oktasson permakultúrát, 2005-ben pedig maga is részt vett egy ökofalu tervezési képzésen (Ecovillage Design Education, EDE) Ausztráliában. Ettől kezdve útja végleg az ökofalu és permakultúra hálózatok munkájával folytatódott, a GEN nemzetközi vezetőit a legjobb barátaiként tartja számon.

A srí lankai és ausztráliai képzések szellemiségét azonban nem volt könnyű átadni a helyieknek. A hegyekben élő törzsek eleinte szívesen fogadták. Kettő évig dolgozott velük, részvételi alapon oktatva ökofalu tervezési képzéseket, de a kulturális különbségek végül győztek és a közös munka véget ért.

A tanulságokat leszűrve a siker ezután kezdődött. 2007-ben egy Andharmanic nevű faluban kezdett el munkálkodni. A permakultúráról való előadásai során 14 család csatlakozott, hogy létrehozzanak egy permakultúra kertet, ahol a komposztálás és a hulladékkezelés számos módját mutatták be. Ezzel párhuzamosan elkezdtek egy kulturális csoportot, ahol hagyományos dalokon osztoztak meg egymással. Ez egy lokális társadalmi hatást is elindított: minden hónapban egyre több falulakó jelent meg, hogy megosszák a problémáikat és a jövőre vonatkozó terveiket.

Egy környező falu, Banishanta lakói is látták a permakultúra kert gyümölcsözőségét. Csatlakozni akartak. Boniface ökofalu tervezési kurzusokat ajánlott fel mindkét falu gazdálkodóinak és vezetőinek. Ha ma meglátogatjuk ezeket a falvakat, az **ökofaludizájn mind a négy elemét** megfigyelhetjük:

- szövetkezeteik és önkéntes részvétel alapú folyamataik gazdag kifejeződései a fenntarthatóság társadalmi dimenziójának;
- kiteljesedő lokális gazdaságaik vannak;
- gazdag spirituális és kulturális életet tartanak fenn és ünneplik a helyi hagyományokat;
- gazdagító ökológiai tevékenységet folytatnak.

2008-ban további kettő szomszédos falu mutatott érdeklődést. Ekkor már a falu ökológiai gazdálkodást folytató gazdálkodói beszéltek nekik erről, és nem a szakértő.

Ezt követően találkozott May East-tel, a GEN egyik oszlopos tagjával, aki a Gaia Education-nél is évekig dolgozott. Ő hozta létre a kapcsolatot a BASD és a skót kormányzat között. Ezzel a segítséggel már 42 falura terjesztették ki tevékenységüket Dél-Bangladesh talajerózió és ár-árpály ingadozások által súlyosan érintett régióiban: Banishanta, Kulna, Mongla területén, 30.000 embernek segítve. Ezen közösségek számos lakója vett már részt permakultúra és ökofalu tervezési kurzusokon. Minden egyes faluban legkevesebb 25 háztartás kezdett bele új technikákba és módszerekbe. **Ezek a háztartások ennek hatására multiplikátor szerepet**

töltenek be. 326 tanárt és helyi hatósági tagot képeztek ki, akik kis projekteket támogatnak, illetve kezdenek el: halászatot, komposztáláshoz féregtenyésztést, organikus kerteket, óvodákat. A projektek jól teljesítenek és növelik a társadalmi-gazdasági jólétet ezekben a falvakban.

A BASD segítségével szövetkezeteket és megtakarítási csoportokat hoznak létre minden egyes faluban, amelyik hajlandó velük együttműködni. Ezután közös erővel beazonosítják az „ökobarátságos” embereket: azokat, akik készek és hajlandók a változás vezetőivé válni, akiket aztán kiképeznek ökofaludizájn és permakultúra területén. Az a megfigyelés, hogy **a nők mindig az élvonalban vannak ebben a tekintetben.** Mind a 42 faluban erősödött a nők szerepvállalása, így eredményessége, önbecsülése és megbecsülése is. Mégpedig olyannyira, hogy a legutóbbi helyi választásokon számos női vezető is a közösségek élére került, ami korábban soha nem történhetett meg.

Önkéntesek is segítenek, hogy ezek a folyamatok elinduljanak. **Amikor egy falut már késznek találnak önállóan folytatni az utat, már nem avatkoznak be többet.** Későbbi konfliktusok esetén azonban a szervezet meghívásra visszaküldi tagjait, de ekkor is a konfliktusok önálló kezelésére bíztatják a helyieket. Az a megfigyelés, hogy egy ilyen felnőtté válási folyamat során végül a közösségek kettő év során teljesen függetlenné válnak tőlük az új úton.

Boniface Subrata már a bangladeshi Környezeti Minisztériummal is együttműködik. Mivel az óceánközeli, folyódeltában fekvő falvak és az egész ország is súlyosan érintett az éghajlatváltozások globalizálódásában, nagy erőfeszítéseket igényel, hogy az évről évre újra és újra csapásokat szenvedő falvak megőrizzék, amit elérnek. Hosszú tárgyalások után 2012-ben létrehozták az **országos szintű Éghajlatváltozás-enyhítési és Adaptációs Hálózatot** (*Climate Change Mitigation and Adaptation Network*, bcas.net). **A permakultúra és ökofalu programokból átvették és integrálták a leghasználhatóbb elveket és módszereket,** hogy ezeket egy kismértékű kárenyhítési és kármegelőzési program keretében terjesszék országszerte, eddig 360 háztartást elérve.

A következő **katasztrófa-kezelési adaptációs technikákat** vezetik be az időjárás által súlyosan veszélyeztetett falvakban:

- magas padlózat és alacsony mennyezet a házakban (árvíz és szélhullámok ellen)
- a házakat kötelekkel kötik össze, hogy egymást tartva nehezebben rongálja meg azokat a monszun
- tehenistállók és toalett-helyiségek szintjét magasabbra emelik
- minden falunak van egy száraz tárolója, ahol élelmet, ivóvizet és dokumentumokat tárolnak
- növelik a zöldséget és gyümölcsöt adó kúszó és lógó növények arányát és háztetőkerteket is bevezetnek
- a regisztrációs központok és a vezetőbizottságok menedéket biztosítanak a sérült és idős emberek számára

- haladó szintű figyelmeztető rendszereket építettek ki minden egyes faluban.

Ezekkel a módszerekkel erősítik azt, hogy a falvak lakói önmagukra számítsanak és érezzék saját erejüket a változáshoz. Ezekkel a **kormányzat által is adaptált módszerekkel** folytatják álmukat az egészséges és erős közösségekért és falvakért Bangladeshben, faluról falura egyenként haladva.

Ausztrália

Global Ecovillage Network Oceania and Asia (GENOA), genoa.ecovillage.org,
welcome@ecovillage.org

Narara - New South Wales, Ausztrália

Weboldal: NararaEcovillage.com

Online közösség: [FB.com/groups/43471726786](https://www.facebook.com/groups/43471726786)

Videó: nararaecovillage.com/about-us/media

Kiegészítő szervezetük weboldala: NELN.org.au

Kiegészítő szervezetük közösségi oldala: [FB.com/NararaEcoliving](https://www.facebook.com/NararaEcoliving)

Narara fősodratú ökofalu, így nagyvárosok külső kerületeinek abban mutat példát, hogy ökofalu-fejlesztésnél a külső-belső közösségépítés, a kulturális és társadalmi koherencia megteremtése kulcsfontosságú, csodateremtő és szinergikus hatású.

John Talbott mélyrehatóan közreműködött Findhorn és a Globális Ökofalu Hálózat megalapításában, a GEN döntőbizottságának évekig tagja volt. Ezen munkásságát követően költözött Ausztráliába, hogy segítse a Sydney-től egy órára fekvő Narara Ökofalu létrejöttét. John tipikus példája azoknak, akik az egyetem utáni, multiknál töltött évek során jönnek rá a felismerésre: bár mérnöknek tanult és jó volt a munkájában, valami más értelmesebbet akart kezdeni az életével.

Ezt követően költözött az akkor már 300 lelkes Findhorn ökoközösségbe Skóciában. Néhány hétig tartott azon álma, hogy most már a romantikus természetben fog élni. Ugyanis szakmai tudására és tapasztalatára szükség volt Findhorn közösség karbantartó osztályánál. Ehhez volt szükséges az a néhány, látszólag értelmetlen év a korábbi munkahelyén.

Ebben az időszakban kezdett kibontakozni az az elképzelés a globális alternatív gondolkodásban, hogy hogyan lehetne a helyi környezettel összhangban úgy élni, hogy közben globális, planetáris tudatossággal legyünk jelen a világban; hogy ez hogyan mutatkozna meg a gyakorlati, matériától is függő hétköznapi életben.

Így mérnöki tudása végre kreativitást kaphatott. Ekkor a közösség társadalmi, kulturális, spirituális „infrastruktúrája” már jól működött, az ő tudására az ökológia és a gazdaság területén volt szükség. Végül mivel felvállalta az élettől ezt a lehetőséget, a Hős Útján az elixír számára az volt, hogy egy 1996-os ausztráliai permakultúra rendezvényen, amin a GEN is részt vett, megismerte leendő feleségét. 2003-ban egy évre Sydney-be költöztek a feleség családjához. Azóta is Ausztráliában élnek. Az ausztráliai ökofalu sikerességét nagyban köszönheti az ő

szerteágazó tapasztalatának és szakértelmének. Ha az olvasó Nararába utazik, érdemes őt is megkeresni.

Narara ökofalu és közösség ötletét ugyanakkor Lyndall és Dave Parris indította el, mely a feleség Lyndal azon 50. születésnapjára mély felismeréséből született, hogy az ember támogató közösségben funkcionál és érzi magát legjobban. Lyndall ezt követően hamar felfedezte, hogy erre a célra **az ökoközösség modell ideális lehet, mert az alternatív közösséget, ökológiai, gazdasági és a világlátás modelleket itt egyszerre lehet kipróbálni emberléptékű méreteken belül.**

A felismerést és az elhatározást hónapok munkája követte, hogy társakra találjon. Rendezvényeket, találkozókat szerveztek, hogy felkeltsék az érdeklődést egy Sydney közeli ökofalu megalkotásában való részvétel iránt. Rövid idő alatt meg lett az a néhány lelkes és elszánt ember, akikkel megkezdtek a telekkeresést. **Több mint száz ingatlan megtekintése után** találták meg az igazit. Egy állami ingatlant választottak, amely egy **kertészeti, hortikulturális kutató állomás** volt több mint egy évszázad óta. Azóta már felosztották 120 külvárosi telekre, későbbi hasznosítás céljából. Számos a hortikultúrából megmaradt épület azonban még használható állapotban volt.

Bár Narara ökofalu még mindig félkész és kialakítás alatt áll, számottevő fejlődésen mentek keresztül az alapítása óta, és számos tanulságot is megosztanak a világgal.

Tanulságok

Az indulás sajátos kihívásokkal történt. A modern fősodratú várostervezési eljárásokkal szemben, ahol a szolgáltatói, értékesítési és ipari működés külön parkokban valósul meg, Narara ökofalu alkotói azt tervezték, hogy minden legyen egy helyen, pár perc sétányi távolságon belül, a sokoldalú felhasználhatóság érdekében is. Megvalósulását tekintve még folyamatban levő céljuk az volt, hogy a község háza a közösségi gyűlések mellett esténként színházra és zenei rendezvényekre, hétköznapi bölcsokei, hétvégén fedett piaci használatra is alkalmas legyen. A falu főterén pedig napközben kereskedelmi tevékenység folyhatna, este társadalmi élethez rendeznék be.

Mivel azonban ezek a tervek számottevően eltértek a hagyományos külvárosi működési modelltől, fennállt a lehetőség, hogy erre nem kapnak engedélyt (az engedélyeztetési eljárás bizonyos részei jelenleg is folyamatban vannak). További gond volt, hogy az induláskor még nem rendelkeztek olyan jogi entitással, amellyel az építkezésekhez és az ökofalu megvalósításához szükséges tőkét összegyűjthették. Továbbá senki sem kérdezte meg az elektronikus levelező listán szereplő hatszáz embert, hogy mennyien lennének hajlandók ténylegesen pénzt investálni a közösség létrejöttébe (online marketingből vett szakszóval ezt

tekinthetnék tényleges konverzióknak, amikor az érdeklődőből vevő/invesztáló válik), hogy erre milyen feltételekkel, mekkora összegben lennének hajlandók. Utolsó cseppként a pohárban az egyetlen ember és alapító-kezdeményező Lyndall, aki az egyetlen olyan ember volt, akit mindenki ismert, éppen a norvég fjordok között lakókocsizott néhány hónapra.

Az, hogy a hatszáz embert megkérdezzék, lehetetlennek tűnt a telek biztos megvásárlását lehetővé tevő időkeret alatt. *Azonban az első tanulság, hogy amikor az idő megérett, csodák történnek.*

Az egyetlen jogi entitás, ami szóba jöhetett, az a szövetkezet volt. Az első csoda az volt, hogy egy nagylelkű ügyvéd elvállalta, hogy nem kér előzetesen díjat a munkájához, amit ráadásul rendkívül rövid idő alatt végzett el. Így a Narara Ökofalu Szövetkezet gyorsan megszületett. Hatalmas segítség volt ez a közösségnek, a gyorsaság és az elején való ingyenesség miatt.

Kiküldték a 600 email-címre a meghívót, amiből aztán 40 ember elment egy személyes gyűlésre. 5 millió ausztrál dollárra volt szükség, aminek 80%-át össze kellett gyűjteni ígérvényként, hogy megvehessék a telket. A határidőig fennálló tíz nap alatt 4 millió ausztrál dollár gyűlt össze, amit egyenesen csodának tekintettek. A vételi ajánlatot egy hónap feszült várakozás követte, mire az ajánlat hivatalosan is elfogadásra került. Ezzel a folyamattal ismét megfogalmaztak egy tanulságot, hogy **ökofalu-fejlesztésnél a közösségépítés kulcsfontosságú.** *(érdekességként: hasonlót fogalmazott meg Bernard Lietaer komplementer valuta, helyi pénz szakértő is People Money c. könyvében mint legfőbb rányelvet a helyi fizetőeszközök sikeres bevezetéséhez - szerk.).*

Ezután jött az építkezési mesterterv feladata, továbbá annak kidolgozása, hogy megteremtsék a **kulturális és társadalmi koherenciát, melyek egy közösség tartópillérei.** Két és fél évvel ezután, az addigra már elkészült építési tervüket a beadástól számítva hamar jóváhagyták, így el tudták kezdeni az infrastruktúra megépítését (azóta azonban újabb építésügyi engedélyek is szükségessé váltak, melyek elfogadására még várnak). Ez alatt az idő alatt a közösség aktív létszáma 140 főre emelkedett.

A hely egyik legsajátosabb jellemzője, hogy **Narara egy fősodratú ökofalu** *(részben hasonlóan Ithacához - a szerk.).* Ezzel a Globális Ökofalu Hálózat egyik álma valósult meg, hogy az ökofalvak olyan megoldásokat kínáljanak, melyeket a modern nagyvárosok és azok lakói is használni tudnak: hogy ne szigetelődjön el ez a tudás és ez az életmód, hanem **integrálható legyen a nagyvárosi és a modern életbe.**

Narara a több mint négymillió Sydney közelében vegyes használatú fenntartható terület. Már az elejétől odafigyeltek arra, hogy a szomszédos településekkel szoros kapcsolatot ápoljanak: rendszeresen informálták őket, nyílt napokat, nyilvános gyűléseket tartottak és adakoztak a telken lévő rengeteg gyümölcsfa jóvoltából. Ennek számos gyakorlati haszna volt, ugyanis így *a helyiek elejétől fogva jól informáltak voltak és közvetlenül kifejezhették aggályaikat.* Így

teremtették meg az alapot ahhoz, hogy a fejlesztési terveik alig ütköztek akadályozókba és azok jóváhagyása is gyorsan végbement.

Létrehozták a **Narara Ökoélet Hálózatot** (Narara Eco Living Network, neln.org.au), mellyel az ökofalun kívül terjesztik az információkat. Ehhez egynapos fesztiválokat is tartanak, Ecoburbia néven („eco+suburbia”, magyarul „ökobarát külváros”), melynek során a külvárosokban élőknek mutatják be, hogy milyen módszereket, eszközöket vehetnek be maguk is otthonaikban, hogy másképp élhessenek, beleértve ezek közé a megújuló energiaforrások használatát és a közösségépítési módszereket is. Céljuk, hogy az emberek ne egy elszigetelt zöld szigetként tekintsenek Nararára, hanem egy olyan projektként, ahonnan saját életük jobbá tételére alkalmas módszereket és elveket vehetnek át. Az első ilyen fesztivált [Gosford](#) polgármestere nyitotta meg, két és félezer ember részvételével, ami messze több volt a vártnál.

A közösség tagjai osztoznak azon, hogy az emberiségnek változtatnia kell jelenlegi életmódján. A szövetkezet tagjai ebben a közösségben önmaguk az alapítók, a finanszírozók, a szövetkezet ügyfelei és a lakók is. A munkálatokhoz szükséges szellemi tőke és fizikai munka gyakran egyaránt tőlük származik. Sokkal szerencsésebb ez, mint hogyha bankok és pályázati források, illetve külső megbízott vállalkozók lennének a tőke és a kivitelezés forrásai. Tanulságként fogalmazzák meg, hogy **érdemes megbecsülni ezt a belső potenciális szellemi és anyagi tőkebázist a közösség megszervezésekor.**

Egyúttal azt is felismerték, hogy **együttes erővel szinergiát képesek elérni:** megsokszorozható az erő és a képesség. Hivatásos tanácsadók és a helyi önkormányzati vezetők is rezonáltak az ökoközösség víziójára és gyakran hatáskörükön túl is segítették őket. A térség, New South Wales építkezési szabályai kivételesen komplexnek számítanak Ausztráliában, és ők szinte minden létező aspektusban a hagyományos megoldásokon kívül helyezkednek el, mégis eddig már számos engedélyhez megkapták az extra segítséget. **A környező települések és a szabályozó testületek proaktív és jó informálása kulcsfontosságú volt a megvalósuláshoz.**

Tehát a kezdetektől fogva nyitott és bátor kommunikációjuk a víziójukról kulcsszerepet játszott abban, hogy a megfelelő segítőkész emberek megjelenjenek és a víziók megvalósuljanak.

Jelenleg még számos fejlesztés előtt állnak, és a tagok maximális tervezett számát sem érték még el: van még hely. Megerősítjük még egyszer, mert ez az összes ökofaluhoz érvényes: úgy tapasztalják, hogy a legfontosabb a közösségépítés.